

د عبدالحمید مومند

د شاعری ترنگونه

شاه محمود کډوال

۱۳۹۳ ل

کتاب پیژندنه:

د کتاب نوم : د عبدالحمید مومند د شاعری ترڅنگونه

لیکوال : پوهنمل شاه محمود کډوال

خپرندوی : د افغانستان ملي تحریک

کمپوز : لیکوال

پښتی ډیزاین : فیاض حمید

چاپشمېر : ۱۰۰۰

چاپکال : ۱۳۹۳ ل

ڊالی

ژوند ، پوهې او گروهې ته !

د تحریک یادښت

فرهنگي څانگه د افغانستان ملي تحریک له اساسي څانگو څخه یوه ده. د دې څانگې دنده داده چې هېوادوالو ته فرهنگي خدمتونه وړاندې او گټور فرهنگي کارونه ترسره کړي. د تاریخي، ملي، کلتوري ورځو او تاریخي او ملي شخصیتونو نمانځل ددې څانگې نورې دندې دي.

د هېواد د لیکوالو د علمي، دیني، روزنیزو او معلوماتي اثارو چاپ هم ددې څانگې له اساسي دندو څخه گڼل کېږي. له هغې ورځې راهیسې چې تحریک خپل عملي فعالیتونه پیل کړي دي، نو دې څانگې هم ورسره سم خپل فعالیتونه چټک کړي دي. تاریخي ورځې یې نمانځلي، تاریخي واپتونو ته یې لوحې جوړې کړي. علمي سیمینارونه او ورکشاپونه یې جوړ کړي دي.

د تحریک دې څانگې د تحریک د عمومي هدفونو په رڼا کې وپتېبله چې په یوځایي ډول (شل عنوانه) کتابونه چاپ کړي. په دې اثارو کې اکثره دیني او علمي اثار شامل دي چې درنو هېوادوالو ته یې وړاندې کوي.

دا اثر (د عبدالحمید مومند د شاعرۍ ترنگونه) چې ستاسو په لاس کې دی، بساغلي (پوهنمل شاه محمود کډوال) لیکلی او د همدغو شلو عنوانو اثارو له جملې څخه دی. هیله ده درانه لوستونکي ترې ښه گټه پورته کړي. تحریک خپلو هېوادوالو ته ډاډ ورکوي چې په راتلونکي کې به هم خپلو دې ډول هڅو ته دوام ورکړي.

د هېواد د فرهنگ د بډاینې په هیله

په درناوي

د افغانستان ملي تحریک

فرهنگي څانگه

بیلیزه

حمیدبابا د پښتو ادب د منځنۍ ادبي دورې هغه شاعر دی ، چې شعرونه یې له بېلابېلو اړخونو د څېړنې او کتنې وړ دي . دی شعر په رښتینې مانا خلکو ته ورپېژني او ډېره خوږه شاعري کوي . دده شعرونه د شعر په اړینو توکو ښکلي او سمبال دي . خپله موخه په ښکلې هنري ژبه څرگندوي او لوستونکی له ځان سره د خیال په نړۍ ورنښاسي .

په شعر کې ترنگ جوړونه یا شاعرانه ترنگونه هغه موضوع ده ، چې په پښتو ژبه کې پرې نوي نوي بحثونه پیل شوي دي . که څه هم دا ترنگونه له وړاندې د بېلابېلو شاعرانو په ویناوو کې وو ، خو څېړل شوي نه وو .

هېره دې نه وي چې څېړنه هغه وخت ډېره ښه پرمخ ځي ، چې د موضوع په اړه پراخ مالومات او سرچینې شتون ولري . که داسې نه وي ، څېړونکی له ډېر کړاو سره مخیږي . له بده مرغه دا موضوع ، چې ما څېړلې ، په پښتو ژبه کې وړاندې ښه څېړل شوې نه ده . د مالوماتو او سرچینو له کمښت سره مخ شوم . خو په هر صورت خپله بېړۍ مې ساحل ته ورسوله .

دا (شاعرانه ترنگونه) او دې ته ورته موضوعات ، چې له یوې خوا په ژبه او بله خوا په ادب او هنر پورې تړاو لري ، په کار ده څېړونکی په دواړو برخو کې څه ناڅه مالومات ولري . په شعرونو کې ډېر ژبني توکي خپل ځای ونجوي همداسې ترنگونه هم دي ، چې یوه برخه یې د یوه بیت یا نیم بیټي په یوه ځای او بله برخه یې په بل ځای کې وي ، د دواړو یو ځای کول لږ څه فکر غواړي . ددې ترڅنگ د ترنگ مانا هم داسې موضوع ده ، چې پوهه ، ټولنیز مالومات او علمي تجربه غواړي .

د څېړنې په بهیر کې ، د کابل پوهنتون ، د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ، د پښتو ژبې او ادب څانگې ، زړه سواند او مهربان استاد پوهنوال محمد رفیق (رفیق) لارښوونواو مالوماتو زما د څېړنې کار گړندی کړ او په دې برخه کې یې غوره مشورې ، د دې لامل شوې ، چې خپل کار په ښه توگه پای ته ورسوم . همدارنگه په دې برخه کې د استاد محمد آصف صمیم کتنو هم د اثر په بشپړتیا کې ستره ونډه درلودې ، چې په ترڅ کې یې اثر د خپراوي جوگه شو . همداسې د څېړنې په بهیر کې د کابل او لغمان پوهنتونو له ځوانو او تاندو استادانو اورنگزیب اسحاقزي او اجمل ښکلي د مرستو له کبله ورته کورودانی وایم او د ټولو د سوکالی په هیله یم .

درنښت

شاه محمود کډوال

نیولیک

مخگڼه	سرلیک
۱	سریزه
۲	د نازکخیال حمید بابا لنډه پیژندنه
۳	د حمید بابا د شعر او شاعری زمانه
۴	د حمید بابا سبک
۷	ترنگ څه ته وایي؟
۱۵	د حمید بابا په شعرونو کې شاعرانه ترنگونه
۱۰۸	اخځونه

سرریزه

د ژبې په بډاینه کې شاعران ستره ونډه لري ، دوی که له یوې خوا په خپلو شعرونو کې د خپل چاپیریال پېښې، واقعیتونه او اړتیاوې په هنري ژبه انځوروي ؛ له بلې خوا د ژبې په پراختیا او پرمختیا کې یاد وړ کار تر سره کوي.

د شعر په سیوري کې ترنگ جوړونه د شاعر کار دی او دا اړتیا هم تر ډېره په شعر کې ننگېرل کیږي. خو دا بیا د شاعر په ذهني ځواک ، استعداد او پوهې پورې تړلې ده، چې څه ډول ښکلي ترنگونه جوړ کړي. ترنگونه د یوې مانا د څرگندوای لپاره رامنځته کېږي. یو شمېر دا ترنگونه کېدای شي له وړاندې په ژبه کې وي او یو شمېر یې نوي وي. په دې مانا، چې د شاعر په فکر کې نوې پېښې او ماناوې رامنځته کېږي ، چې د ترنگ په جوله کې یې رانغاړي.

ترنگ هغه ژبني یوون دی، چې تر یوه ډېر ژبني توکي لري. د یوې مانا لپاره جوړېږي. خو د غونډلې په څېر بشپړه مانا نه لري . په وییوهنه کې ترنگ هغه وییونه رانغاړي ، چې تر یوه ډېر توکي لري ، لکه: پوهنتون، کرگر، لوگری... په غونډله پوهه کې غونډله پوهیز ترنگونه ، چې دا بیا له وییزو هغو سره توپیر لري ، لکه: کابل ښار افغان مېنه، ښاري خانگه.

زمور د څېړنې موضوع شاعرانه ترنگونه دي، چې د حمیدبابا شعرونو ته ځانگړې شوې ده. د دې ډول ترنگ له نامه څرگندېږي ، چې په شعر پورې تړلي دي. په دې مانا، چې تر ډېره په شعرونو کې کارېږي ؛ په هنري نثر کې یې هم کارېدنه شونې ده. په یوه وېشنه کې ترنگ څلور ډوله (اضافي، وصفي، تشبیهي او استعاري) ښوول کېږي. خو په نورو کې بیا ډېر ډولونه لري. ترنگ وېشنه د بېلابېلو څېړونکو په آثارو کې په جلا توگه شوې ده، چې ډولونه یې، چا یو او چا بل ډول ښوولي دي.

یاده دې وي ، چې گړنې (اصطلاحات، محاورې، امروزي، ایډیومونه) هم د شاعرانه ترنگونو تر سرلیک لاندې څېړل شوي، هغه هم له دې لامله، چې گړنه هم یو ترنگ دی، په یوه ځانگړې شاعرانه مانا سره، چې تاسې به یې په دې لیکنه کې ولولئ.

د نازکخیال حمید بابا لنډه پېژندنه

عبدالحمید مومند، د پېښور په ماشوگگر کې زېږېدلی دی. د زوکړې باوري نېټه يې څرگنده نه ده. خو داسې گمان کېږي، چې د يوولسمې هجري پېړۍ په پای کې به زېږېدلی وي. ده متداول علوم لوستي او په ملا عبدالحمید مشهور وو. په پارسي ادبياتو کې د پراخې مطالعې خاوند وو او په عربي هم پوهېده.

هانري جورج راورتي وايي، چې عبدالحمید مومند په ۱۱۴۵ هـ کال کې مړ شوی دی. د ده مړی د ماشوگگر په هديره کې ښخ دی.

حمید د شعر ويلو عالي استعداد او مبتکر فکر درلود او د تازه مضمون په پيدا کولو کې د مهارت خاوند وو. حمید د خپل ادبي فعاليت په دوران کې داسې رنگينه ښکلې او په بدیعي ښکلاوو سمباله شاعري وکړه، چې وروستيو دی د موشگاف په لقب وستایه.

عبدالحمید مومند د شعر يو رنگين ديوان لري، چې زیاتره غزلې پکې راغلي دي. يو ترکیب بند، مخمس، څو قصیده ډوله غزلې او دوې رباعي هم ورسره ملې دي. عبدالحمید مومند د مولينا غنیمت کنجاهي نیرنگ عشق په روانه او خوږه پښتو مثنوي ژباړلی دی. د حمید ژباړه ازاده ژباړه ده او خورا لوړ ادبي قوت لري. ټول بیتونه يې ۱۸۱۸ دي، په داسې حال کې، چې د اصلي پارسي متن بیتونه ۱۵۰۰ دي. له نیرنگ عشق سربره عبدالحمید مومند د هلالی چغتایي د شاه و دروېش کیسه هم په خوږه او روانه مثنوي ژباړلې ده. حمید دا ژباړه د شاه و گدا په نامه پر ۱۱۳۷ هـ کال بشپړه کړې ده. د حمید ژباړه هم خوږه، خوندوره او هنري ده. پر دېوان، نیرنگ عشق او شاه و گدا سربره، ځینو څیړونکو د شرعة الاسلام مثنوي هم د عبدالحمید بللې ده (۱۴: ۲۱۵، ۲۱۶).

د حمید بابا د شعر او شاعرۍ زمانه

د حمید بابا د ژوند ډېره برخه په هند کې د مغلو د واکمنۍ به بهیر کې تېره شوې ده، چې بنسټ یې ظهیرالدین محمد بابر په ۹۳۲ هـ کې ایښی وو او په هند کې د پښتون واکمن ابراهیم لودي په وژلو پیلېږي. له دې واکمنۍ سره د پښتنو مبارزه هم نږدې تر پایه روانه وه چې ستر مبارزین پیر روښان، ایمل خان، دریاخان، خوشال خان خټک او نور په دې لړ کې د یادولو وړ دي.

که د حمیدبابا د زوکړې نېټه (۱۰۸۰ هـ) شاوخوا وپولسو، نو په دغه وخت کې اورنگزېب (۱۰۶۸ هـ - ۱۱۱۸ هـ) د شاه جهان زوی، د هند د مغلي واکمنۍ پر ګدی ناست وو. د اورنگزېب د مرګ پر وخت، حمید بابا نږدې څلوېښت کلن وو، هغه په لاندې بیت کې د اورنگزېب مرګ ته نغوته کوي:

څه به شور نه وي د هند په میخانه کې؟

چې اورنگ څخه د حکم جام نسکور شو

ارواښاد پوهاند صدیق الله ربښتین د (۱۱۳۰ هـ) کال شاوخوا د حمیدبابا د شاعرۍ او شهرت زمانه بولي (۲: ۶۱).

په لاندې بیت کې حمیدبابا د مغلي واکمنو د کړنو څرګندويي کوي:

دا څه دور د گردون راغی وخت نور شو

چې شپوه د عادلانو ظلم زور شو

لاندې بیت هم د یو تاریخي حالت انځور کاري:

چې د ښکلو د درگاه ګدایي مومي

هی توبه د محمدشاه له سلطنته

شهبسوار سنگروال نیازی د دې بیت په اړه وايي، چې پر هند باندې د احمدشاه بابا د برید پر وخت، هلته محمدشاه واکمن وو، که چېرته همدا محمدشاه وي؛ نو دی خو د احمدشاه بابا معاصر دی او تر دغه وخته ممکن حمید بابا ژوندی وو (۸: ۱۷۷).

د حمید بابا سبک

سبک عربي نومونه ده، چې د سرو او سپینو زرو د ویلې کولو او تویولو په مانا راځي. په اصطلاح کې سبک د ویلو او لیکلو ځانگړي ډول او طرز ته ویل کېږي. د عربي د سبک په مقابل کې اروپایان د (Style) ویی کاروي، که څه هم، چې د ستایل ویی تر سبک ډېر پراخوالی او ازتوالی لري؛ ځکه چې لوېدیځوال د ټولو کړو وړو (لکه نڅا، رسم او داسې نورو) لپاره، چې په یوه ځانگړي او ممتاز ډول سره وي (Style) کاروي. د پارسو پخوانیو ادیبانو به د سبک پرځای د فن، طرز، سیاق، طریقه، شپوه اسلوب دا او داسې نور ویی کارول؛ مگر اوس د سبک نومونه او ویی ډېر دود شوی دی (۴: ۷۱).

د پښتو ادبیاتو گرده څېړونکي او پوهان په دې عقیده دي، چې د هندي سبک بنسټونه، په پښتو شاعرۍ کې تر هرچا د مخه عبدالحمید مومند دود کړي دي او زیار یې ایستلی دی. د دغه ادبي سبک له غوښتنو سره سم، خو د اعتدال د حد په ساتلو سره، خپله شاعري عیاره کړې ده. د دې سبک له ځینو ځانگړنو له خپلولو سره سره، حمید د خپل شعر جوله پښتني وساتله او دا په دې مانا، چې ده په دې برخه کې منځلاری وو او په منځني ډول یې د هندي سبک بنسټونه خپل کړل (۱۳: ۳۰۹).

ادیبوهانو د هندي سبک سترې ځانگړنې داسې ښوولي دي:

- ۱ - د دغه سبک تابع آثار زیاتره ابهام او پېچلتیا لري.
- ۲ - د دغه سبک خاوندانو د خپلو پخوانیو شعري دودونو په پرتله، نویو مضامینو او د تازه فکر د پیدا کولو خواته پام کړی دی.
- ۳ - ایجاز د دې سبک بله ځانگړنه ده. د دغه سبک شاعران ډېرې خبرې په لنډو ویناوو کې څرگندولای شي.
- ۴ - دقیقو تشبېهاتو او ځانگړو استعارو په دې شعرونو کې ځانگړې وده موندلې ده.

۵ - د هندي سبک پيرو شاعران د خپلو شعرونو د هر شعر په مسرو کې تناسب ساتي. د تقابل، مراعات النظير، مدعا و مثل او حسن تعليل د ادبي صنايعو په پاللو کې ډېر پياوړي دي.

۶ - د دې سبک په شعرونو کې متلونه، ګرڼې او سيمه ييز ژبني توکي ډېر کارېږي.

۷ - د دې سبک شعرونه د يو ځانګړي آهنگ او لحن (غاړې) لرونکي دي.

۸ - د دې سبک غزلې زياتره د مينې پر محور چورلي، حال دا، چې تر دې سبک د پخوانيو شاعرانو په شعرونو کې بېلابېل موضوعات څرګند شوي دي. د دې سبک غزلې ځينې موضوعي بېلتون لري او همغږي پکې نه ليدل کېږي.

۹ - د هندي سبک پيرو شاعران زياتره د نکته سنجۍ او مضمون تراشۍ په فکر کې وي او د شعر دودېزو آرونو ته دومره پام نه کوي. د غزلو د بيتونو ډېروالي او د قافېې د تورو تکرار او نور د هندي سبک په پيروۍ رامنځته شوي شعرونو کې ليدل کېږي.

۱۰ - افراط، تفريط، اغراق او مبالغه د هندي سبک په تابع شعرونو کې ډېره ليدل کېږي (۱۴: ۲۱۴، ۲۱۵).

سيد محی الدين هاشمي د هندي سبک ځانګړنې داسې رابېژني:

۱ - د نويو او بکرو خبرو لپاره هڅه.

۲ - مضمون پنځونه (آفريني).

۳ - د لفظي او معنوي صنعتونو په ډېرې کارونې سره د وينا پېچلتيا او کرکيج.

۴ - په مبالغه کې غلو او افراط.

۵ - د مضمون او تشبېه د رامنځته کولو لپاره له چاپيريال او شاوخوا څخه ګټه.

۶ - د ارسال المثل صنعت ډېره کارونه.

۷ - د تخيل زياته ژورتيا (۱۱: ۹۵).

کوم څه، چې تر ټولو د مخه د حمید بابا په شعرونو کې د پام وړ دي، دادي:

۱ - حمید د هندي سبک پیرو دی او د دې سبک یو ستره ځانګړنه دا وه، چې شاعر به په شاعرانه دنیا کې د عشق یوه افسانوي نړۍ جوړوله او د هغې په بیان کې به یې ډول ډول خیال بافي کوله. د غزل په ډېره برخه کې به د معشوقې د سترګو، بڼو، وروځو او قد ستاینه کېده. شاعر به د سترګو په ګولپو لګېدلی یا به د بڼو په غشو ژوبل شوی وو او یا به د بېلتون په اور لولپه وو. خو هغه داسې یو شاعر نه دی، لکه د دې سبک نور لاروي، چې د مضمون مانا او موخه په الفاظو کې نغاري او په مشکل سره ترې مانا اخیستل کېدای شي لکه کاظم خان شیدا.

۲ - د حمید بابا د شعرونو بله ځانګړنه داده، چې هغه د خپل مطلب او مدعا د اثبات لپاره له ارسال المثل څخه کار اخلي. البته نور ادبي او هنري صنایع، لکه تلمیح عارفانه تجاهل حسن تعلیل، استعارې، تشبیه او کنایې کارونه هم د ده د هنر غوره ننداره ده.

۳ - د حمید د شعرونو بله ځانګړنه داده، چې هغه ته د دغې دورې د نورو شاعرانو پر خلاف کارېدلي تشبیهات ښه نه اېسي او هڅه کوي، چې ډېر نوي او ابتکاري تشبیهات او استعارې بیامومي او همدارنګه هغه تشبیه او استعارې په خپلو شعرونو کې ځای کړي، چې په پښتني چاپیریال کې دود دي او پښتانه ورسره اشنایي لري.

۴ - د حمید په شعرونو کې نه یواځې نازک خیالي، نادر تشبیهات، استعارې، مبالغې او نورې ادبي پسونې او یا د شاعرۍ دودیزو نومونو او سپمولونو، لکه (بلبل، آهو چشم مجنون، لیل، پتنگ، شمه، شیرین او فرهاد) دود موندلی دی، بلکې د ده د شعرونو بله غوره ځانګړنه داده، چې هغه د ټولني له بڼو او بدوسره سیده اړیکې لري او د پندونو او وجیزو ترڅنګ داسې شعرونه هم لري، چې د ټولني هر وګړي ته داسې ټولنیزه لارښوونه کوي، چې بنسټ یې پر کار باندې ولاړ وي (۵: ۲۶۹-۲۷۱).

ترنگ څه ته وايي؟

ترنگ هغه ژبنی یوون دی، چې دوه یا له دوو ډېر ژبني یوونونه، ويي او توکي سره ونښلي او یوویی او یا یومانیز جوړښت ترې جوړ او ځانله مانا وښندي (۳: ۲۹).
 ترنگ د هغو دوو یا ډېرو (خپلواکو او ناخپلواکو) ویونو او گرونو یو ځای کېده دي چې رغنده توکي یې یو له بله سره پښوویز اړیکې ولري یا د دوو یا ډېرو خپلواکو او ناخپلواکو گرونو غوندې دی، چې برخې یې یو له بل سره پښوویز اړیکې ولري. د ترنگونو د څېړنې او لوستنې څخه داسې څرگندېږي، چې ترنگونه د مانا او جوړښت له مخې بېلابېل ډولونه لري.

د ترنگ ځانگړنې:

۱ - ترنگ له دوو یا ډېرو خپلواکو او ناخپلواکو گرونو او ویونو څخه جوړېږي.

۲ - په ترنگ کې یوویی د بل تابع گرځي.

۳ - په ترنگ کې د ویونو ترمنځ غونډله پوهیز اړیکې ټینګېږي.

۴ - ترنگ تر ویي پراخ او ترښتي مانا څرگندوي.

۵ - د غونډلې او ترنگ ترمنځ توپیر او بېلوالی اړین دی (۱: ۳۹، ۴۱).

د ترنگ ډولونه:

په پښتو کې ترنگونه لومړی په دوو ډلو وېشل کېږي، چې هره ډله بیا نورې برخې

لري، هغه دوی ډلې دادي:

الف - نوموال ترنگونه:

هغه ترنگونه دي، چې د ترنگ آره او بنسټیزه برخه یې نوم وي او دغه ترنگونه په

غونډله کې د ایښي او په نومواله غونډله کې د ایښوني په برخه کې راځي.

نوموال ترنگونه دا لاندې ډولونه لري:

۱ - ټولې ترنگونه:

دا هغه ترنگونه دي، چې د يو نوم اړوندتيا بل نوم يا نومخري سره شوي وي. د پښتو ژبې په ټوليزو ترنگونو کې يو ټولنومي او بل ټولنوم راځي. ټولنوم له ټولنومي څخه وروسته راځي. جوړښت يې په دې ډول دی:

ټولوييکي (د) + نوم + نوم، د + ټولنومي + ټولنوم: د کابل ښار
ټول ترنگ د مانا له مخې د لاندې موخو لپاره راځي:

- د ټول او تراو لپاره: د ښوونځي نجونې.
- د ځانگړتيا لپاره: د کندوز خټکي.
- د ورته والي لپاره: د سترگو تور، د عقل لاس.
- د څرگندتيا لپاره: د ازادۍ څلي.
- د ظرفيت لپاره: د تېلو بوتل، د اوبو گيلاس.
- د وړتوب لپاره: د دوستۍ وړ.

۲ - ستاينوم ترنگونه:

دغو ترنگونو ته، چې په عامه توگه ستاينوم ترنگونه وايي، هغه ترنگونه دي، چې د يو نوم يا نومخري د اکر څرنگوالي د ستاينوم له لارې څرگند او وښوول شي، لکه: ښکلی ښار، زير گل....

په پښتو کې ستاينوم ترنگونه داسې جوړېږي:

(ستاينوم + نوم) (نوم + نوم) (نوم + ستاينوم) (نوم + کپول) (نوم + کړ ستاينوم)
(ستاينوم + ستاينوم)

۳ - شمېر ترنگونه:

هغه ترنگونه دي، چې له شمېر او نوم يا شمېرنوم او شمېرلي څخه رغېدلي وي. جوړښت يې داسې دی: شمېرنوم + نوم.

په پښتو ژبه کې شمېرنوم له خپل شمېرلي څخه مخکې راځي، لکه: دوه قلمونه، یو کور پینځه خونې.

۴ - کرول ترنګونه:

هغه ترنګونه دي، چې د جوړښت بنسټي او آر توکي یې کرولونه وي. دا ترنګونه د بېلابېلو ماناوو د څرګندونې لپاره له ځینو نورو ویونو (تینګار، شمېرنوم، نوم سربلونه او اوستربلونه) سره یو ځای کېږي او ټول ترنګ یې د کرول په توګه په غونډله کې کارېږي او په لاندېښو بڼو جوړېږي:

الف - کرول + کرول = کرول ترنګ، لکه: هلته دلته، ښکته پورته، لاندې باندې او نور.

ب - نوم + نوم = کرول ترنګ، لکه: غرونه غرونه، ځولۍ ځولۍ، کوتې کوتې، دلۍ دلۍ.

ج - ستاینوم + ستاینوم = کرول ترنګ، لکه: پټ پټ، غټ غټ، نیم نیم، لوی لوی.

د - شمېرنوم + شمېرنوم = کرول ترنګ، لکه: پینځه پینځه، یو یو، شل شل.

ه - شمېرنوم + شمېرنوم + نوم = کرول ترنګ، لکه: یو دوه ورځې، دوه درې قلمونه.

و - ستاینوم + کرول = کرول ترنګ، لکه: ډېر نږدې، ډېر ژر.

ز - نومڅړی + نومڅړی = کرول ترنګ، لکه: څوک څوک، کوم کوم.

ح - ستاینوم + ستاینوم = کرول ترنګ، لکه: ډېر ښه، ډېر هوښیار.

۵ - تینګار ترنګونه:

په پښتو کې دا ډول ترنګونه له دوه همغږو او هممانیزو ویونو څخه رغېدلي دي. درې ډولونه لري:

۱ - چې یو ویی په ترنګ کې کټ مټ بیا راشي.

۲ - چې یو ویی په لږ بدلون سره بیا راشي. لکه: ډز ډوز، ټک ټوک، درب دروب، سم

دم.

۳ - چې په دویم ويې کې دلومړي توري پرځای (م) (پ) (ب) یا (و) راوړل شوي وي لکه: غنم منم، خرپر، پتی متی.

۶ - ويیک ترنگونه:

دې ته ځکه ويیک ترنگ وايي، چې له ويکو او نوميز مرکز څخه جوړ شوي وي. په دې ترنگونو کې نوميز مرکز، نومخړی، ستاینوم یا کوم بل نوميز ترنگ وي. په دې ډول ترنگونو کې وييکي له نوم څخه وروسته او هم دمخه کارېدای شي، لکه: په کور کې، تر کابل پورې او نور.

ب - کر ترنگونه:

هغه ترنگونه دي، چې ستره مرکزي او آره برخه يې کرونه وي. دغه ډول ترنگونه تر ډېره په غونډله کې د ايسنوني برخه جوړوي.

کر ترنگونه پښوييزه مانا هم څرگندوي او په ځانگړې توگه يوه غونډله هم گڼل کېدای شي.

په پښتو کې کر ترنگونه په لاندې ډول جوړېږي:

- نوم + کرنومی = کر ترنگ، لکه: کتاب لوستل، ليک ليکل، په لار کې درېدل.
- کرنومی + کر = کر ترنگ، لکه: غوښتل کوم، رټل کوي او نور.
- کرول + کر ترنگ = کر ترنگ، لکه: عادلانه چلند کول.
- نوم + مرستيال کر = کر ترنگ، لکه: انسان يم.
- ستاینوم + مرستيال کر = کر ترنگ، لکه: جوړ يم.
- کرول + مرستيال کر = کر ترنگ، لکه: لرې يم، نږدې يم.
- شمېرنوم + مرستيال کر = کر ترنگ، لکه: يوه ده، دوې دي.
- ديم، وم. مرستيال کرونه + کرونه يا کر ستاینوم = کر ترنگ، لکه: راغلی يم گرځېدم، راغلی وم، گرځېدلی يم.

لنډه دا، چې په دې برخه کې د پښتو ژبې ډېر کړوال جوړښتونه کړ ترنگونه جوړولای شي. د ټولو بېلگې راخپستل د دې لنډې تنگې لیکنې په اډانه کې نه ځایېږي (۱۲: ۷۴-۷۷).

غونډ یا ترنگ د غونډلې د آرو او یا مرستیالو ټوکونو (نومونو، کړونو او ستاینومیزو کړولونو او ویکو) یو سست ویغونډ یا ترنگ دی. داسې چې رغنده ټوکي یې سره خپلمنځي پښويز اړیکي پالي او شننور دي، خو د غونډلې دننه د یوه یوون یا واحد (Syntagm or Tagmeme) په توگه ناشوني بلل کېږي او له نورو رغندو یوونو (Components or Constituents) سره یې پښويز تړاو شتوالی لري. نه دا چې هر رغنده ټوک یې دغه راز اړیکي پرکار واچوي. په بله ژبه، یو عادي غونډ له ترښتي پلوه یو سست ترنگ بلل کېږي او هغه دا، چې رغنده ټوکونه (گړونه، ویونه او ویکي) یې په خپل منځ کې د پښويز ادلون بدلون منونکي دي. هم د نحوي ټوکو لکه ټولي سربل (د) او داسې نورو ټوکو د خونديښني او هم د اوډون او سمون، پېر د اغېزمنې له مخې. هر گوره، خج، آهنگ او نور بشپړاند “نازنځيري” ټوکونه یې سره زیاتره یووالی لري او پر هماغه غوره یا وروستي ټوک یې ټیکاو مومي (۱: ۲۲۳).

په شعري کره کتنو کې دا زیاته دود ده، چې وایي: پلاني شاعر خورا ښه او ښکلي ((ترنگونه)) هم کارولي دي. په دغه تړاو استاد اسدالله غضنفر لیکي: په ترنگ کې چې له دوو یا تر دوو له ډېرو ویونو رغېږي، یوه نوې مانا مومو. ترنگونه پر څلورو ډولونو وېشلای شو: ټولي، ستایوال، ورتنیز (تشبېهي) او استعاري ترنگونه. د پښتو پخوانو شاعرانو به ترنگونو ته ډېر پام نه کاوه. په شلمه پېړۍ کې د هنر دې اړخ ته پام وشو.

دلته ((ترنگ)) د وییوهنې او بیا وییرغاونې (Word formation) په جاج نه، بلکې د غونډله پوهنې (نحوې) په جاج کارول کېږي او له همدې اړخه د ژبپوهنې په نومونه کې نحوي ترنگونه، په بله وینا، غونډونه (عبارتونه، فقرې) بلل کېږي. په دې توگه لومړي ډول ته (غونډله پوهیز یا نحوي ترنگ) ویل کېږي او دویم ډول ته (وییز

یا لغوي ترنگ). لومړی ډول د دوو یا زیاتوو یونو او وییکو یوه ټولگه ده، چې په یوه غونډله کې د یوه شننور او ونجور یوون په توگه یو ټاکلی پښوییز او مانیز چار پرځای کوي، په نورو ټکو، یوه غونډله لومړی پر غونډونو وېشل کېږي، لکه (سپوږمۍ او زمړۍ، د مازیگر پر درېو بجو په ملي بس کې، یوه سترادبي بندارته، ځي) غونډله. ویز ترنگ بیا له دوو یا زیاتو ویونو او وییکو څخه داسې رغښت مومي، چې نه یواځې شننور او ونجور نه وي، بلکې پر دې سربېره یې بېلابېل رغنده توکي له غونډله پوهیز پلوه د یوه یواځیني خج او (پسر: آر، اوبنتی) اړوند تابع وي، لکه: پیمخۍ، سترگوږی، تمخۍ، ژبپوهنه، کتنپلاوی، له اوبنکو ډکې سترگې، ژب- ساپوهنه....

په دې لړ کې شعري غونډونه یا ((ترنگونه)) هم د نورو غونډونو غونډې تر هرڅه له مخه د اړوندو غونډلو د یوونونو په توگه، د جولیز، غونډله پوهیز جوړښت، چار و مانا له مخې په پام کې نیول کېدای شي او هله بیا له شعري- هنري پلوه؛ او دا چې له آره غونډله پوهیز غونډونه دي، نو اړینه نه ده، چې تل دې رغنده توکي یواځې خپلواک ویونه وي، بلکې لکه له مخه چې ورته نغوته وشوه، ناخپلواک هغه (وییکي: د، له، په، پر، تر، سره، لاندې باندې، کې، پورې، پسې او...) هم رانغښتای شي او په دې لړ کې د همدغو څلورگونو ترنگونو ((توالی اضافات)) چې په دودیزو ادبي فنونو کې ویاړ بلل کېده، اوس یې په ښېگڼو کې شمېرل کېږي. دادی، دلته یې څو بېلگې وړاندې کېږي:

برندې سترگې، لکه: د اسمان ستوري، په سترگو سترگو کې، پر بلی- ولاړه نجلۍ، سر پر زنگون، د وختو د اسوېلو تر سیوري لاندې، پر ورپښمین بستر د ناز، د لمر په څڼو کې، د ښېراز باور گوگل، د گل او بلبل په ژبه، بادونو لولنگرو، د کرلو پرنډو وینو د گلمینو گلبنونه د سپېدو د خزانزمو لو سپېدارونو شنه خوبونه.

هرگوره، استاد غضنفر شعري ترنگونه په څلورو نومېرلو (مشخصو) ډولو تولي، وصفي تشبیهي او استعاري هغو کې رالڼد کړي، چې هغه هم د نوموالو غونډونو یوه برخه

رانغاړې. که نه یواځې په نوموالو کې ټولې داپېنځه ډوله دي همداسې توصیفي، بدلي، عددي، متممي قیدي... او ورپسې فعلي ډولونه هم همداسې درواخله .
 په هره توگه، د ترنگونو هماغه ساده ډولونه هم ، چې د دوو خپلواکو (ساده یا مشتقو) ویونو تر څنگ له ټولې (د) پرته پکې نور وییکی دومره برخه نه اخلي، تر یووستویو ویونو څخه د شعري انځورونو (اېازونو)، په ټولیز جاج، د ((شعریت)) لپاره ښه ترا لپاره هوارولای شي او د ژبني پوتنسیال د آر له مخې یې زېرون ناپایه (نامحدوده) دی، په بله وینا، شاعر یې له اړتیا سره سم هرڅومره ډېر رامنځته کولای شي او هېڅکله له تنگسې سره نه مخا مخېږي.
 استاد غضنفر هڅه کړې، د جیلاني جلان د شعر دارزونې په ترڅ کې هماغه څلور ډوله رابرسېره کړي:

د مازیگر په (پر) زېر جبین به گل گل وکرل شي

دا ځوان گودر به اوس د نجونو په مذهب غږېږي

دلته زېر جبین وصفی ترنگ دی. د مازیگر زېر جبین، استعاري ترنگ دی. ځوان گودر هم استعاري ترنگ دی. مانا دا چې گودر له انسان سره تشبیه شوی دی. بیا د تشبیه یو اړخ یانې مشبه به (چې دلته انسان دی) حذف شوی او یواځې یوه ځانگړنه یانې ځواني یې یاده شوې ده او د نجونو مذهب ټولې ترنگ بولو، ځکه مذهب ټولنوم او نجونې ټولنومی دی.

متل دی وایي، د شال او شپۍ نه سره کېږي، خو په پکتیا کې شپۍ ښکلې او رنگین لباس دی. جلان وایي:

دې ته سور غرور هم گونډه ماتې شي، سجدې کوي

دا د پسرلي شپۍ د لمر په (پر) اوږو ښخه ده

دلته سور غرور وصفی ترنگ (غرور) ستایلی او (سور) ستاینوم دی او د لمر اوږې استعاري ترنگ دی. د ښاغلي جلان شاعري له استعاري ترنگونو مالاماله ده. د ده ترنگونه کابو ټول د ده خپل دي.

ژبپوهان وايي، چې په ځينو ژبو کې ترنگ جوړول اسانه دي، خو په ځينو نورو کې اسانه نه دي.... جلان د نوي انځور د جوړولو لپاره، د مانا رسولو لپاره او بل د تناسب لپاره ترنگونو ته مخه کوي. دی وايي:

زموږ د کلي له اسانه هر چا کړې ولجه

چا ترېنه لپو کې سپورمې وړې چا لمر وړی دی

دلته د کلي د اسان ترنگ په ورپسې مسره کې له لمر و سپورمې سره هم د انځور په بشپړولو کې برخه اخلي، هم تناسب زېږوي.

دا خبره چې ترنگ جوړول په پښتو کې د نورو ژبو او بيا پارسي هومره اسان نه دي، سمه نه ده، ځکه، لکه پر همدې څپرکې چې رڼا واچول شوه، هره ژبه ((يو ناپايه رغاويزه وړتيا او پوتتسيال لري))، دا بېله سکالو ده، چې په پښتو او بيا شعر و ادب کې له دغه پټ توانه د نورو او بيا پارسي ژبې هومره کار يا گټه اخېستل شوې نه ده! (۷: ۲۶۱-۲۶۴).

د حميدبابا د ژوند، شاعرۍ او شاعرانه ترنگونو په اړه د لنډو مالوماتو له وړاندېنې وروسته خپلې اصلي موضوع ته ورځو چې په لاندې ډول ده:

د حميدبابا په شعرونو کې شاعرانه ترنگونه

• وږې سترگې:

په پورتنۍ ستاينوم ترنگ کې (وږې) ستاينوم او (سترگې) ستايلی دی. همدارنگه د (عشق می) په تول ترنگ کې (د) تولوييکي (عشق) تولنومی (می) تولنوم دی. په لاندې بيت کې يې وگورئ:

که مې نه زمويې په ويار د وږو سترگو
می د عشق په ميخانه کې د مجاز را
(۱:۱۰)

• د عشق کبر وناز:

په پورتنۍ تول ترنگ کې (د) تولوييکي (عشق) تولنومی او (کبر و ناز) تولنوم دی. په لاندې بيت کې کاربدلی:

چې مې نه وي سرکوزی چاته بې ښکلو
له دولته د عشق هسې کبر و ناز را
(۱:۱۰)

• د گړۍ مېلمنه ورا:

په پورتنۍ ترنگ کې (مېلمنه ورا) ستاينوم ترنگ دی (مېلمنه) ستاينوم او (ورا) ستايلی. تول (د گړۍ مېلمنه ورا) تول ترنگ دی (د) تولوييکي (گړۍ) تولنومی او (مېلمنه ورا) تولنوم دی.

بېهوده يې زړه ترې په ډنگ ډنگ پورې
د گړۍ مېلمنه ورا ده دا دنيـا
(۴:۱۰)

• د هلكو تماشا:

په پورتنۍ تول ترنگ کې (د) تولوييکي (هلكو) تولنومی او (تماشا) تولنوم دی.

مناسب نه دي ورتله د لویو خلکو

د هلکو تماشا ده دا دنیا

(۴:۱۰)

● د عشق لاعلاج رنځ:

په پورتنی ترنگ کې (لاعلاج رنځ) ستاینوم ترنگ دی (لاعلاج) ستاینوم (رنځ) ستایلی . همدارنگه ټول ترنگ ټولې هم دی (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (لاعلاج رنځ) ټولنوم دی. بلخوا، تشبیهی ترنگ هم دی (عشق) مشبه (لاعلاج رنځ) مشبه به او گډه ستاینه یې (د درملنې او علاج نشت) دی. د (بې دمه بې جرې منگور) په ستاینوم ترنگ کې (بې دمه او بې جرې) ستاینومونه او (منگور) ستایلی دی.

دا د عشق لاعلاج رنځ دی نه پوهېږم

که بې دمه بې جرې منگور دی دا

(۶:۱۰)

● د عشق سیاه رویی:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (سیاه رویی) ټولنوم دی. د (کنبډې انځور) په ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (کنبډې) ټولنومی (انځور) ټولنوم دی.

هېڅ د عشق په سیاه رویی مه زهیرېږه

د ژوندون د کنبډې انځور دی دا

(۶:۱۰)

● د زرگي ولې / ولی:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (زرگي) ټولنومی (ولې / ولی) ټولنوم دی. بیا یو استعارې ترنگ دی (زرگي) قرینه (ولې) مستعارمنه (رگونه) مستعارله او (اوږدوالی، نری والی، جوړښت او نهیلی) وجه جامع ده. بلخوا (د زرگي ولی رپل کېدل) یوه گړنه او مانا یې (زحمت او کړاو رسېدل او ځورېدل) ده. د (کړې وروځې) ستاینوم ترنگ کې (کړې) ستاینوم او (وروځې) ستایلی دی.

چې رېبې مې بې صرفې د زرگي ولې
کېرې وروځې دي د يار که لور دی دا
(٦:١٠)

● د عشق تور:

په پورتنې ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (عشق) ټولنومي او (تور) ټولنوم دی. د (سرتورېدل) ترنگ يوه گړنه ده، د نارينه لپاره د (سپکاوې او شرمېدو) او د ښځو لپاره د (کونډتون او بې مېړه کېدو) په مانا گړنه، بلکې انگېرته ده.

که سرتور د عشق په تور شي مه شرمېره
د جمله بديو سر پېغور دی دا
(٦:١٠)

● د تورو سترگو تور:

په پورتنې ترنگ کې (تورې سترگې) ستاينوم ترنگ دی (تور) ستاينوم او (سترگې) ستايلی، ټول ترنگ ټولي دی (د) ټولوييکي (تورې سترگې) ټولنومي او (تور) ټولنوم دی. بلخوا دا يوه گړنه او مانا يې (محبوب، معشوقه) ده، ورسره بله اندول گړنه (د زړه سر) ده.

چې په تله د سر و مال راڅخه نه ځي
واقعي د تورو سترگو تور دی دا
(٦:١٠)

● د عشق غم:

په پورتنې ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (عشق) ټولنومي او (غم) ټولنوم دی.

چې يې زه له خپله غمه په امان کړم
د عشق غم دی که زما غمخور دی دا
(٦:١٠)

● د ښادۍ سترپونې:

په پورتنې ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (ښادي) ټولنومي او (سترپونې) ټولنوم دی.

داچې ژاړې عاشقان ظاهر له غمه
د بنادۍ سترپونسي کاندې په دا
(۷:۱۰)

• بې وياړه وصل:

په پورتنې ستاینوم ترنگ کې (بې وياړه) ستاینوم او (وصل) ستایلی دی.

چې ادا کا ورته یار بې وياړه وصل
ځان ته وایي عاشقان هاله ادا
(۷:۱۰)

• د سمندر پتون:

په پورتنې ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (سمندر) ټولنومی (پتون) ټولنوم دی، بیا ورتنیز یا تشبیهي ترنگ دی (سمندر) مشبه به (پتون) مشبه (جوړښت، پوستوالی او نرموالی) یې گډه ستاینه ده.

چې شبنم غونډې شگير واخېست په سر ما
کېښود سر په پټانه د سمندر ما
(۸:۱۰)

• د حاتم د داد نغمه:

په پورتنې ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (حاتم او داد) ټولنومی او (نغمه) ټولنوم دی. بلخوا، استعاري ترنگ هم دی (داد) قرینه (نغمه) مستعارمنه او (اوازه، خبرې) مستعارله دی. په همدې بیت کې د (غوړ درنول) گډه هم شته چې مانا یې (د چا خبره اورېدل) ده. د (صبر گوهر) په ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (صبر) ټولنومی او (گوهر) ټولنوم دی. بلخوا، یو استعاري ترنگ هم دی (صبر) لوازم (گوهر) مستعارمنه او (ثمره) مستعارله دی.

د حاتم د داد نغمه ورباندې ناوړم
چې درانه کره غوړ د صبر په گوهر ما
(۸:۱۰)

● د زړه سترګې:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویيکې (زړه) ټولنومی (سترګې) ټولنوم دی. بلخوا (د) زړه په سترګو کتل (گړنه او مانا یې (په څیرتیا او دقت چاته لیدل) ده. همدارنګه د (زړه سترګې کېدل) بله گړنه او مانا یې (ډېر گران او خوږ، زړه ته رانږدې) ده.

د دنیا اهل دول د زړه په سترګو

واړه ولید تر ځان خوار و بتر ما

(۸:۱۰)

● د ترکو منګولې:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویيکې (ترکو) ټولنومی او (منګولې) ټولنوم دی. د (پر زړه گرځېدل) ترنګ گړنه او مانا یې (یو څوک یا څه یادېدل، په زړه وربدل) ده. د (حنا لړمون) شعري ترنګ کې (د) ټولویيکې (حنا) ټولنومی (لړمون) ټولنوم دی.

چې منګولې یې د ترکو په زړه گرځي

دوب په وینو کې لړمون شه د حنا

(۹:۱۰)

● د عشق تیغ:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویيکې (عشق) ټولنومی (تیغ) ټولنوم دی، بیا تشبیهي ترنګ دی (عشق) مشبه او (تیغ) مشبه به او گډ صفت یې (ځورول، په عشق او تیغ خوړلو کې د یو درد احساس) دی. په لاندې بیت کې یې وګورئ:

چې یې زړه د عشق په تیغ سوری سوری شي

لا علاج کاندې فریاد لکه سُرنا

(۹:۱۰)

● د خلوت عزیزان:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویيکې (خلوت) ټولنومی او (عزیزان) ټولنوم دی. د (ترکو کندی) بل ټول ترنګ دی چې (د) ټولویيکې (ترکو) ټولنومی او (کندی) ټولنوم

دی. (زړه بدېدل) ترنگ گرڼه او مانا بې (خپه کېدل، خوا بدېدل) ده.

د خلوت له عزیزانو مې زړه بد شه

ځان مې وشماره د ترکو په کندي بیا

(۹:۱۰)

● د خط اړه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (خط) ټولنومی او (اره) ټولنوم دی. بلخوا

تشبیهی ترنگ هم دی (خط) مشبه (اره) مشبه به او گډ صفت بې (یو ډول اغېز) دی.

وابه نه روم نور مخ له ساده رویو

که د خط اړه مې کښېږدي په تندي بیا

(۱۰:۱۰)

● د عشق طاعونی رنځ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (طاعونی رنځ) ستاینوم ترنگ (طاعونی) ستاینوم او (رنځ)

ستايلی دی (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (طاعونی رنځ) ټولنوم دی. همدارنگه

تشبیهی ترنگ هم دی (عشق) له (طاعونی رنځ) سره تشبیه شوی دی (عشق) مشبه

(طاعونی رنځ) مشبه به او (سرغړونه، ظلم او ستم) یې گډ صفت دی.

چې د عشق طاعونی رنځ د حمید مل شو

ژر به ښځ شي په هدېره کې د ماشو

(۱۰:۱۰)

● د گوندۍ زړه:

پورتنی ترنگ ټولې دی (د) ټولوییکې (گوندی) ټولنومی او (زړه) ټولنوم دی.

د گوندۍ زړه ترېنه صبر کړه ناصحه!

له رندۍ سره حمید شه سوگندي بیا

(۱۰:۱۰)

● د زړه سترگې، غوږ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (زړه) ټولنومی (سترگې او غوږ) ټولنوم دی.

ستور د سر په سترگو غوږ اروي هم ويني
سترګې غوږ بويه د زړه بينا شنوا
(۱۱:۱۰)

• د بنو غشي:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکې (باڼه/ بنو) ټولنومی (غشي) ټولنوم دی. همدارنگه دا ترنگ تشبيهي هم دی (باڼه) مشبه (غشي) مشبه به او ګډ صفت يې (جوړښت او د اغېز يوړنگي) ده. په لاندې بيت کې يې وګورئ:

که هر څو د بنو غشي کاره ولي
يو له نښې د زړه نه درومي خطا
(۱۲:۱۰)

• توبه په تندي ماتېدل:

د پورتنۍ ګرڼې مانا (ټکنۍ کېدل، پښېانې) ده.

سل توبې کا د زاهد په تندي ماتې
پرې به نږدي په شېخۍ کې څه ويسا
(۱۲:۱۰)

• د محبت ناکردې:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکې (محبت) ټولنومی او (ناکردې) ټولنوم دی.

ناکردې د محبت وسرې ورکا
په يوه لاس کې پياله په بل همسا
(۱۳:۱۰)

• د پرهېز پخته کاري:

پورتنۍ ترنگ ټولي دی (د) ټولوييکې (پرهېز) ټولنومی او (پخته کاري) ټولنوم دی. د (عشق زورمندي) ټول ترنگ کې (د) ټولوييکې (عشق) ټولنومی او (زورمندي) ټولنوم دی.

د پرهېز پخته کاري شوه راته خامه
چې د عشق په زورمندی شوم شناسا
(۱۳:۱۰)

• کاره باڼه:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (کاره) ستاینوم او (باڼه) ستایلی دی.
زه حمید کرو بنو د ترکو غوڅ کرم
په نصیب خطا گوزار لگي رسا
(۱۳:۱۰)

• آهو چشمه:

پورتنی ترنگ یو ترښتی ستاینوم دی، په لاندې بیت کې ستایلی هغه دی، چې د
هوسی په خپر سترگې لري. خو په شعر کې څرگند نه ښکاري. (زړه وړل) ترنگ پکې
گړنه او مانا یې (مینېدل او عاشقېدل) ده.
آهو چشمو وړی زړه که هر څو بولم
نه مني لکه آهو بلل زما
(۱۳:۱۰)

• گلرخ:

په پورتنی ترنگ کې (گل) له (رخ) سره تشبیه شوی (گل) مشبه به او (رخ) مشبه
دی. گډ صفت یې (ښکلا) ده.
چې مې خیال شته د گلرخو په لېمو کې
گل ته نه دي مناسب کتل زما
(۱۴:۱۰)

• د ښکلیو در:

پورتنی ترنگ ټولې دی (د) ټولویيکی (ښکلیو) ټولنومی او (در) ټولنوم دی.

مرم که ژوم سر زما، د ښکلیو در دی
نشته ځای بې دغه دره بل زما
(۱۴:۱۰)

• د ناکسو تروه ترخه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکي (ناکس) ټولنومی او (تروه، ترخه) ټولنوم دی. ددې ترڅنگ (تروه ترخه وړ) گړنه او مانا یې (سپکې سپورې اورېدل، سرکوزول) ده.

وړې هزار تروه ترخه د ناکسانو
وايه ولې په يوه نمړۍ حلوا
(۱۵:۱۰)

• لاس تر زني کېدل:

د پورتنی گړني مانا (نهیلی، هېښ و حیران) ده. همدارنگه د (لاس اورېدل) گړني مانا (گدایي او سوالگري) ده.

چې په سوال اورېدوې لاس چاته حمیده!
ښه یې وړی لاس تر زني بې نوا
(۱۶:۱۰)

• بې ادبه سترگې:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (بې ادبه) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی. د(وچولی غوټه کول) گړني مانا (قهرېدل، غوسه کېدل، تندۍ ترېول) ده. هېڅ ادب مې بې ادبه سترگې ناخلي که هر څو کا وچولی غوټه ادیب زما
(۱۶:۱۰)

• د غم لښکر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکي (غم) ټولنومی (لښکر) ټولنوم دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

لا مې زیات آه و فریاد د غم لښکر کا
خیژوي مې فوج په سر زما نقیب زما
(۱۶:۱۰)

● شوخې سترگې:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (شوخې) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی.
سل ځله که قصد و کا نرگس په شوخو سترگو
هېڅ په هسکو سترگو کتی نه شي روی د ستا
(۱۸:۱۰)

● هسکې سترگې:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (هسکه/هسکې) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی.
سل ځله که قصد و کا نرگس په شوخو سترگو
هېڅ په هسکو سترگو کتی نه شي روی د ستا
(۱۸:۱۰)

● د هجر غم:

پورتنی ترنگ تولى دی (د) تولویکی (هجر) تولنومی او (غم) تولنوم دی.
غم د هجر کړم په وصل کې ناباده
په شربت کې خاورې مه شه گول د چا
(۲۰:۱۰)

● د مینې ډول:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (مینه) تولنومی او (ډول) تولنوم دی.
له وهلو به یې شرم څوک په څه کا
چې په غاړه شي د مینې ډول د چا
(۲۰:۱۰)

● سرې شونډې:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (سرې) ستاینوم او (شونډې) ستایلی دی.

دغه واړه ستا دسرو شونډو اثر دی
چې مونده شي د یمن تاثیر له ما
(۲۱:۱۰)

• د وفا رسم و رواج:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (وفا) ټولنومی او (رسم و رواج) ټولنوم دی.

خو ترې زه رسم رواج د وفا غواړم
هومره لا راسره کړي جور و جفا
(۲۱:۱۰)

• سپین لېمه:

په پورتنی ستاینومیز ترنگ کې (سپین) ستاینوم او (لېمه) ستایلی دی. د دې ترڅنگ
د (لېمه سپیندل) گړنې مانا (ډېره ژړا) ده. همدارنگه (توره بلا) ستاینومیز ترنگ چې
(توره) ستاینوم او (بلا) ستایلی دی. همداسې د (توره بلا پسې کول) گړنې مانا
(خوک بې ارزښته گیل او بې پروایي) ده.

ما په یار پسې لېمه په ژړا سپین کړه
یار په ما پسې کوي توره بلا
(۲۲:۱۰)

• د قامت خیال:

پورتنی ترنگ ټولي دی (د) ټولویکې (قامت) ټولنومی او (خیال) ټولنوم دی.

هسې زه ستا د قامت په خیال تکیه کړم
هر نفس لکه موسی کړه په عصا
(۲۲:۱۰)

• د عشق رنځ:

پورتنی ترنگ ټولي دی (د) ټولویکې (عشق) ټولنومی (رنځ) ټولنوم دی، بیا تشبیهي
ترنگ دی (عشق) مشبه او (رنځ) مشبه به، گډ صفت یې (خپل، خورول او رنځول)
دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

نه سپری ورځنې مری نه ترې رغېږي
خدای دې څوک د عشق په رنځ مبتلا نه کا
(۲۳:۱۰)

● د هجر اندېښنه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکي (هجر) ټولنومی او (اندېښنه) ټولنوم دی. د
(خوا له کمره لگېدل) گړنې مانا (څورېدل او کرېدل) ده.
اندېښنه چې دې د هجر را په خوا شي
په هیبت مې له کمره لگي خوا
(۲۳:۱۰)

● د خوبانو د خندا لایق:

پورتنی ترنگ ټولي دی (د) ټولویيکي (خوبان او خندا) ټولنومی او (لایق) ټولنوم دی.
همدارنگه د (له عقله پلي) گړنې مانا (ډېرې عقل) ده. بلخوا، یو ویيکترنگ (ارتباطي
ترکیب) هم دی، ځکه له آداتو څخه (له) پکې راغلی دی.
د خوبانو د خندا لایق به نه شي
څو یې عشق له عقله پلي جولانه کا
(۲۳:۱۰)

● د حسن ازبکي:

پورتنی ترنگ ټولي دی (د) ټولویيکي (حسن) ټولنومی او (ازبکي) ټولنوم دی. د
(صبر خونه تالا کېدل) ترنگ گړنه او مانا یې (د بې صبری پای او انتها، نه صبرېدنه،
بې صبري) ده. د (صبر خونه) بل شعري ټول ترنگ دی (د) ټولویيکي (صبر) ټولنومی
او (خونه) ټولنوم دی.

نه منمه ازبکي د هغه حسن
څو زما د صبر خونه تالا نه کا
(۲۳:۱۰)

● د خط توره:

پورتنی ترنگ تولي دی (د) تولنومی (خط) تولنومی (توره) تولنوم دی، بیا تشبیهی ترنگ دی (خط) مشبه او (توره) مشبه به، گډ صفت یې (اغېز او پرېکول) دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

شا به نه کا مفت خواره وښکلي مخ ته

خو یې سر ته د خط توره تر ملا نه کا

(۲۴:۱۰)

● د صبر قلا:

په پورتنی شعري تول ترنگ کې (د) تولویکی (صبر) تولنومی او (قلا) تولنوم دی.

محبت اسماني تندر دی ناصحه!

هېڅ فایده ورته د صبر قلا نه کا

(۲۴:۱۰)

● د آه اور:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (آه) تولنومی (اور) تولنوم دی، بیا تشبیهی ترنگ دی (آه) مشبه او (اور) مشبه به، گډ صفت یې (گرمالی) دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

که هر خو یې لوغړن د آه په اور کړي

خوک به خوی له (د) کج روی د فلک نور کا

(۲۴:۱۰)

● د شبنم ژړا:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (شبنم) تولنومی (ژړا) تولنوم دی، همداسې یو استعاري ترنگ هم دی (ژړا) قرینه (شبنم) مستعارمنه او (خاشکی) مستعارله (نرمښت او رنگ او نور جوړښت) یې د جامع وجه ده. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

يو د بل په درد و غم خوښ و خرم کا
د شبنم په ژړا گل په خدا خور کا
(۲۴:۱۰)

● د ټگۍ شنه نمري:

په پورتنی ترڅنگ کې (شنه نمري) ستاینوم ترڅنگ دی (شین/ شنه) ستاینوم (نمري) ستایلی دی. همداسې ټول ترڅنگ هم دی (د) ټولویکی (ټگۍ) ټولنومی او (شنه نمري) ټولنوم دی. د دې ترڅنگ (د ټگۍ شنه نمري اغوستل) یوه گړنه او مانا یې (مکر حيله، دروه، درغلنه) ده. بله گړنه (برگ و بور کېدل) ده، مانا یې (رعب او هیبت غورځول) ده. د دې ترڅنگ (خړ کېدل) بله گړنه او مانا یې (گرمېدل او ملامتي) ده.

کله واغوندي شنه نمري د ټگۍ
کله خړ شي ځان له قهره برگ و بور کا
(۲۴:۱۰)

● د مظلوم اوښي:

پورتنی ترڅنگ ټولې دی (د) ټولویکی (مظلوم) ټولنومی او (اوښي) ټولنوم دی.

چې یې خټې د مظلوم په اوښو کېږي
دغه کور به زمانه د ظالم گور کا
(۲۵:۱۰)

● زړه تورول:

پورتنی ترڅنگ یوه گړنه او مانا یې (اړیکې پرېکول، بدول، زړه مړېدل) ده. همدارنگه (مخ بل لور ته کول / مخ اړول) بله گړنه ده چې مانا یې (بې وفايي، ناپامي، بې پروايي) ده.

يو دې زړه زما له بله لوريه تور کا
بيا دې مخ زما له لوري په بل لور کا
(۲۶:۱۰)

• سر تورول:

پورتنی ترنګ یوه ګرڼه او مانا یې (سوال او زاري کول) ده.
 خلاص دې نه کړم د رقیب له سر درده
 که هزار څله مې سر درته سرتور کا
 (۲۶:۱۰)

• هجر منګور:

پورتنی ترنګ تشبیهی دی (هجر) مشبه او (منګور) مشبه به، ګډ صفت یې (اغېز،
 رنځول او ځورول) دی. د (پر زړه منګور لګیا کول) ترنګ ګرڼه او مانا یې (ځورول او
 کړول) ده.

څه به رنگ زما په ځای وي سمنبره
 چې لګیا مې دې په زړه هجر منګور کا
 (۲۶:۱۰)

• سترګې سوځېدل:

پورتنی ترنګ یوه ګرڼه او مانا یې (ډډه کول، شرمېدل، ډارېدل او وېرېدل) ده.
 چې پرې سوې را څخه سترګې د غبازو
 غم دې زوم زما له دله هغه زور کا
 (۲۶:۱۰)

• د ښه مخ های:

په پورتنی ترنګ کې د (ښه مخ) ترنګ ستاینومیز دی (ښه) ستاینوم او (مخ) ستایلی
 دی. بلخوا، دا ترنګ تولي هم دی (د) تولویکی (ښه مخ) تولنومی او (های)
 تولنوم دی. همدارنګه یو استعاري ترنګ هم دی (های) مستعارمنه (اغېز او ښکلا)
 مستعارله او (ښه مخ) قرینه ده.

د ښه مخ های هاله کا په چا سیوری
 چې شهیر د خط و خال راوړي پرواز کا
 (۲۷:۱۰)

• د ترکو جادو:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (ترکو) ټولنومی او (جادو) ټولنوم دی.

چې د ترکو په جادو رانده کاڼه دي

بېهوده ورته ناصح د پند اواز کا

(۲۷:۱۰)

• ترپښو لاندې ښاخونه پرې کول:

پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (خان زیانمنول، خپلې پښې وهل) ده. بله گرڼه (په)

زړه نهالول) ده چې مانا یې (غوبنتل، منل، لورول) ده.

پرېکوي تر خپلو پښو لاندې ښاخونه

چې بدې د عزیزانو په زړه نهال کا

(۲۸:۱۰)

• د برېښنا په رڼا ستن پیل:

پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (ناشونی کار کول، ستونزمن کار کول) ده.

نا لایق چې لایقت په نسب غواړي

د برېښنا په رڼا ستن پېيي جنجال کا

(۲۹:۱۰)

• د مهر مخ:

په پورتنی شعري ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (مهر) ټولنومی (مخ) ټولنوم دی. بل ټول

ترنگ د (مینې رنځ) دی. (د) ټولوییکې (مینه) ټولنومی (رنځ) ټولنوم دی. بلخوا،

تشبیهی ترنگ هم دی (مینه) مشبه او (رنځ) مشبه به، گډ صفت یې (خوږوالی، ښکالا)

دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

بیانگار د مهر مخ راته ښکاره کا

بیا یې رنځ زما د مینې دوباره کا

(۳۰:۱۰)

● د سکون اوم تار:

په پورتنۍ ترنگ کې (اوم تار) ستاینوم ترنگ دی (اوم) ستاینوم (تار) ستایلی دی. همدارنگه (د) تولویکې (سکون) تولنومی (اوم تار) تولنوم دی. د دې ترڅنگ (په اوم تار گنډل/ په خام تار تړل) ترنگونه گړنې دي چې مانا یې (بې پایلې چار، ناسم حالت کې پرېښوول) ده.

چې گنډلی د سکون په اومه تار وو
هغه زخم مې یې بیا پاره پاره کا
(۳۰:۱۰)

● خونخوار خیال:

په پورتنۍ ستاینوم ترنگ کې (خونخوار) ستاینوم (خیال) ستایلی دی. د دې ترڅنگ (زړه د مینې فواره کول) گړنه او مانا یې (ډېره مینه ورکول، په مینه کې ډېر اخلاص) ده. د (مینې فواره) هم شعري ټول ترنگ دی چې (د) تولویکې (مینه/ مینې) تولنومی او (فواره) تولنوم دی.

خونخوار خیال د یار رانغی تماشو له
که مې زړه ورته د مینې فواره کا
(۳۱:۱۰)

● لاس پر سر راکښل:

پورتنۍ ترنگ یوه گړنه او مانا یې (مهربانې، زړه سوی، پالنه) ده. هېڅ مې یار د مهر لاس په سر رانه کېښ
که هر څو مې ځان یتیم او بېچاره کا
(۳۱:۱۰)

● گلگونې جامې:

په پورتنۍ تشبیهې ترنگ کې (گل) مشبه به (گون) د تشبیه توری او (جامې) مشبه دی. همداسې (گلگونې جامې اغوستل) گړنه او مانا یې (پسولل، ښکلنه او سینگارونه) ده.

چې گلگونې جامې اغوندي سوارې کا
 خدای زده بیا د چا د قتل تیاري کا
 (۳۲:۱۰)

• د سرو شونډو رموز:

پورتنی ترنگ تولى دى (د) تولوييکى (سرې شونډې) تولنومى او (رموز) تولنوم دى.
 د ټول ترنگ په منع کې بل ستاينوم ترنگ (سرې شونډې) دى. (سرې) ستاينوم او
 (شونډې) ستايلی دى.

په رموز يې د سرو شونډو نه پوهېږم
 چې د خلکو غمخواري کا خونخواري کا
 (۳۲:۱۰)

• د اوبنو در:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) تولوييکى (اوبنې) تولنومى (در) تولنوم دى، بيا تشبيهي
 ترنگ هم دى (اوبنې) مشبه او (در) مشبه به، گډ صفت يې (جوړښت او روڼوالی)
 دى. په لاندې بيت کې يې وگورئ:

تويوي په لپو لپو در د اوبنو
 چې مې سترگې د ديدن خريداري کا
 (۳۲:۱۰)

• بې لاسه لستونى:

په پورتنی ستاينوم ترنگ کې (بې لاسه) ستاينوم (لستونى) ستايلی دى.
 لکه بې لاسه لستونى څه کړاى نه شي
 هسې بې فضله بنده دى مضطرب
 (۳۵:۱۰)

• مزرى سترگې:

په پورتنی ستاينوم ترنگ کې (مزرى) ستاينوم (سترگې) ستايلی دى. همداسې (خوب

حرامول) ګرڼه او مانا یې (نارامول) ده.

ستا مزرو سترګو حرام کا

د حرم په هوسو خواب

(۴۱:۱۰)

● د سترګو قصاب:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولویکې (سترګې/ سترګو) ټولنومی (قصاب) ټولنوم دی، بیا تشبیهې تر ټنگ دی (سترګې) مشبه او (قصاب) مشبه به، ګډ صفت یې (ځور، رنځ، ظلم او ستم) دی. په لاندې بیت کې یې وګورئ:

کشتني غونډې ولاړ یم

ستا د سترګو په قصاب

(۴۱:۱۰)

● د بنو سیخ:

پورتنی تر ټنگ ټولې دی (د) ټولویکې (بانه) ټولنومی (سیخ) ټولنوم دی، بیا تشبیهې تر ټنگ دی (بانه) مشبه او (سیخ) مشبه به، ګډ صفت یې (جوړښت او اغېز) دی. په لاندې بیت کې یې وګورئ:

زر په زر به مې کا غوښې

د بنو په سیخ کباب

(۴۱:۱۰)

● د حسن درياب:

په پورتنی شعري ټول تر ټنگ کې (د) ټولویکې (حسن) ټولنومی (درياب) ټولنوم دی. په لاندې بیت کې یې وګورئ:

ستا د حسن و درياب ته

غير حسن دی حباب

(۴۲:۱۰)

● د هجر عذاب:

پورتنی ترنگ ټولې دی (د) ټولنومی (هجر) ټولنومی (عذاب) ټولنوم دی، بیا تشبیهې ترنگ دی (هجر) مشبه او (عذاب) مشبه به، گډ صفت یې (کړاو او رنځ) دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

خدای دې نه سپڅې حمیده!

څوک د هجر په عذاب

(۴۲:۱۰)

● د صبر خانمان:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (صبر) ټولنومی (خانمان) ټولنوم دی، بیا تشبیهې ترنگ دی (صبر) مشبه او (خانمان) مشبه به، گډ صفت یې (جوړښت) دی. په لاندې بیت کې یې وگورئ:

ځکه ما څخه آرام و قرار ورک شه

چې مې اوښو کړه د صبر خانمان ډوب

(۴۲:۱۰)

● د حیا د بحر دُر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (حیا او بحر) ټولنومی او (دُر) ټولنوم دی. د (صبرجهازونه) بل ټول ترنگ دی (د) ټولوییکې (صبر) ټولنومی او (جهازونه) ټولنوم دی.

د حیا د بحر دُر یې موندنه نه شي

که د صبر جهازونه کړم چندان ډوب

(۴۳:۱۰)

● د اوښو توپان:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (اوښې) ټولنومی او (توپان) ټولنوم دی.

هېڅ پروا نه کا په غم د هر ژړانده
که جهان کرم زه د اوبنو په توپان ډوب
(۴۳:۱۰)

● د زړه کبوتر:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویکۍ (زړه) ټولنومی او (کبوتر) ټولنوم دی.
څه بنسادي به کبوتر زما د زړه کا
چې کنبوتی په لاس بازيې د رقيب
(۴۴:۱۰)

● داغلی زړه:

په پورتنۍ ستاینوم ترنګ کې (داغلی) ستاینوم دی (زړه) ستایلی دی.
د داغلي زړه له آهه شم څه شان چې
د چمن په گلو نه وي بلبلان چې
(۴۵:۱۰)

● د مراد ډیوه:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویکۍ (مراد) ټولنومی او (ډیوه) ټولنوم دی. همداسې
(په اوبو ډیوه بلېدل) ترنګ ګرڼه او مانا یې (بختورېده، طالعمني) ده.
په اوبو به دې ډیوه شي د مراد بله
که صدف غونډې په صبر کړې دهان چې
(۴۵:۱۰)

● د زړه قبله:

په پورتنۍ ټول ترنګ کې (د) ټولویکۍ (زړه) ټولنومی او (قبله) ټولنوم دی. بلخوا، یو
استعاري ترنګ هم دی (زړه) قرینه (قبله) مستعارمنه (غونبته او هیلې) مستعارله
دی.

خدای قبله زما د زړه که ذات د ښکلیو
 که بد ذات په دا باله شم که نیک ذات
 (۴۶:۱۰)

• مړاوې سترگې:

په دې ترنگ کې (مړاوې) ستاینوم (سترگې) ستایلی دی. ددې ترڅنگ (سترگې مړاوېدل) ترنگ گړنه ده، مانا یې (د سترگو اغېز ښندي، شرمېدل، حیا کول) ده.
 بې د یار له مړاوو سترگو چې کج گوري
 گڼه نه کا رنځوران چاته جواب سخت
 (۴۷:۱۰)

• خونخوارې سترگې:

په پورتنې ترنگ کې (خونخوارې) ستاینوم (سترگې) ستایلی دی. د (سترگو خونخوارېدل) ترنگ گړنه او مانا یې (د سترگو اغېز ښندي، چاته د کړاو او ځور رسول) ده.

له خونخوارو سترگو څه شفقت غواړې
 مقرر چې وي په زړه اهل قصاب سخت
 (۴۷:۱۰)

• د غم سخرې غوتې:

په پورتنې ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (غم) ټولنومی او (سخرې غوتې) ټولنوم دی. د ټول ترنگ په منځ کې بل ستاینوم ترنگ (سخرې غوتې) دی (سخرې) ستاینوم او (غوتې) ستایلی دی.

سخرې غوتې مې د غم دي زړه ته پروتې
 کشکې خدای که راپیدا گره کشای دوست
 (۴۸:۱۰)

● شوخ کتل:

په پورتنی ترنگ کې (شوخی) کرول (کتل) کرولی دی. د (په غټو سترگو ښه بدل) ترنگ
 گڼه او مانا یې (په لوی لاس خان یا خپله وړتیا نفی کول) ده.
 یار دې ویاړ زما د شوخو کتو نه کا
 زه په غټو سترگو ږوند یم لکه بوت
 (۴۹:۱۰)

● غوږ کول:

پورتنی ترنگ یوه گڼه او مانا یې (اورېدل، غوږ نیول، غوږ درنول) ده.
 ښکلی نه درنوي غوږ په نورو ډرو
 چې په غوږ کاندې حمیده ستا یاقوت
 (۴۹:۱۰)

● د زړه تابنده نمر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکي (زړه) ټولنومی او (تابنده نمر) ټولنوم دی. د
 ټول ترنگ په منځ کې بل ترنگ (تابنده نمر) ستاینومیز دی (تابنده) ستاینوم او (نمر)
 ستایلی دی.

چې ښکاره زما د زړه تابنده نمر شه
 د سپوږمۍ له لاسه هلته مشال پرېوت
 (۵۰:۱۰)

● د هلال مات کچکول:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکي (هلال) ټولنومی او (مات کچکول) ټولنوم دی.
 د ټول ترنگ په منځ کې بل ستاینوم ترنگ (مات کچکول) دی (مات) ستاینوم
 او (کچکول) ستایلی دی. بلخوا، یو تشبیهی ترنگ هم دی (هلال) مشبه به (مات
 کچکول) مشبه او (جوړښت) یې گډ صفت دی. د (روټی مورگه) ټول ترنگ کې (د)
 ټولویکي (روټی) ټولنومی او (مورگه) ټولنوم دی.

شوم فلک د روتی، مورگه هاله ورکړه
چې له لاسه مات کچکول د هلال پرپووت
(۵۰:۱۰)

● نمرمخی:

پورتنی ترنگ له دوو توکو (نمر + مخ) څخه رغېدلی، یو ترلی ستاینوم دی. بلخوا
(نمر) مشبه به (مخ) مشبه او (بنکلا) یې گډ صفت دی.
دا مې پرپووته پېښه د زړه له داغه
که د لاس نه د نمرمخي مشال پرپووت
(۵۰:۱۰)

● د مینې زخم:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (مینه) ټولنومی او (زخم) ټولنوم دی.
د آشنا د مینې زخم په عذاب کړم
چې ترې نه ووځي خونا ب د شکایت
(۵۱:۱۰)

● د تن کور:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (تن) ټولنومی او (کور) ټولنوم دی. همدارنگه
یو تشبیهی ترنگ هم دی (تن) مشبه (کور) مشبه به او گډ صفت یې (فزیکي
جوړښت) دی.

د تن کور به مې لرغون وو مینې سوی
که مې نه راتلی ژړا په حمایت
(۵۱:۱۰)

● سر کوزول:

پورتنی ترنگ یوه گړنه او مانا یې (منل، تسلیمېدل، سرتیتول) ده.

سر زما سرکوزي نه مني د تاج
گڼه تاج زما و سر ته دی محتاج
(۵۳:۱۰)

● د عشق طفل:

په پورتنی ټول ترنګ کې (د) تولویکي (عشق) تولنومی او (طفل) تولنوم دی. همدارنګه یو تشبیهی ترنګ هم دی (عشق) مشبه (طفل) مشبه به او گډ صفت یې (نا لېوې او غیر عادي کړنې) دی.

که د عشق طفل څه لږه که خوله پټه
اپلاتون څخه کا سم سیده تقریر کچ
(۵۴:۱۰)

● د زلفینو مار:

په پورتنی ټول ترنګ کې (د) تولویکي (زلفین) تولنومی او (مار) تولنوم دی. همدارنګه یو تشبیهی ترنګ هم دی (زلفین) مشبه (مار) مشبه به او گډ صفت یې (جوړښت) دی. د (عشق دم) په شعري ټول ترنګ کې (د) تولویکي (عشق) تولنومی او (دم) تولنوم دی.

یوه ورځ به خوړ حمید مار د زلفینو
اوس په دم د عشق پارو شه زما روح
(۵۷:۱۰)

● د مهر لاس:

په پورتنی ټول ترنګ کې (د) تولویکي (مهر) تولنومی او (لاس) تولنوم دی. بلخوا، یو استعاري ترنګ هم دی (مهر) مستعارمنه (لورپینه، مهرباني) مستعارله (لاس) قرینه او (حب یا مینه) وجه جامع ده.

په خدمت به دې جهان د وړاندې درومي
که د مهر لاس کړې وړاندې لکه صبح
(۵۷:۱۰)

● سپین ویل:

پورتنی ترنگ گړنه او مانا یې (رښتیا ویل، پاک ویل، غوڅ گړېدل) ده.

سپین ویل کوه د حق عبدالحمیده!

که په ژبه اوېزاندي، لکه صبح

(۵۷:۱۰)

● د حیات اوبه:

په پورتنی شعري تول ترنگ کې (د) تولویکی (حیات) تولنومی او (اوبه) تولنوم دی.

خو اوبه دې د حیات نوشلې نه دي

دا دې واړه نادانې ده وهې جنخ

(۵۸:۱۰)

● د نفس سپی:

په پورتنی ترنگ کې (د) تولویکی (نفس) تولنومی او (سپی) تولنوم دی. بلخوا،

تشبیهی ترنگ هم دی (نفس) مشبه (سپی) مشبه به او (بې پروایي، ناروا کول) یې

گډه ستاینه ده.

که منډې درسره خوله په هر طعام کې

د نفس سپی دې مردار خوره نه که چنخ

(۵۸:۱۰)

● د گډېږې څاه:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (گډېږه) تولنومی او (څاه) تولنوم دی. همدارنگه

یو تشبیهی ترنگ هم دی. (گډېږه) مشبه (څاه) مشبه به او گډ صفت یې (جوړښت)

دی.

هسې پرپوتې نسکور د گډېږې څاه ته

چې دې نه دی یاد په زړه چاه د زنخ

(۵۸:۱۰)

• د اوبنو اوبه:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (اوبنې) ټولنومي او (اوبه) ټولنوم دی. همدارنگه تشبیهي ترنگ هم دی (اوبنې) مشبه (اوبه) مشبه به او (جوړښت) يې گډ وصف دی.

تل د اوبنو په اوبو کې لره تر مخ
په دغو اوبو کې ليد شي د دلبر مخ
(۵۸:۱۰)

• د مخ ډيوه:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (مخ) ټولنومي او (ډيوه) ټولنوم دی. بلخوا، يو تشبیهي ترنگ هم دی (مخ) مشبه (ډيوه) مشبه به او گډ صفت يې (جوړښت) او ښکلا) ده.

• مخ سورکول:

دا يوه گړنه او مانا يې (وهل ډبول) ده.

د يوسف د مخ ډيوه شوه هاله بله
چې يې سور کړ په خپرو برادر مخ
(۵۸:۱۰)

• د نمر مخ:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (نمر) ټولنومي او (مخ) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبیهي ترنگ هم دی (نمر) مشبه به (مخ) مشبه او گډ صفت يې (ځلا، ښکلا، نور) دی.

له مېوې د سيوري ونه شا په شا وې
څو يې نه کا مخامخ سره د نمر مخ
(۵۹:۱۰)

• د ځيگر مخ:

په پورتنۍ شعري ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (ځيگر) ټولنومي او (مخ) ټولنوم دی.

و هر چاته به سرخ رویه لکه گل شې
 که په وینو سره وینځې د ځیگر مخ
 (۵۹:۱۰)

• د صبر کوثر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (صبر) ټولنومی او (کوثر) ټولنوم دی. بلخوا،
 یو تشبیهی ترنگ هم دی (صبر) مشبه (کوثر) مشبه به او گډ صفت یې (گرانیت او
 ارزښت) دی.

سپاه رویي به دې د طمعې لاره نه شي
 خو پرېنویځي د صبر په کوثر مخ
 (۵۹:۱۰)

• د محنت ټناکې:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (محنت) ټولنومی او (ټناکې) ټولنوم دی.

چې ټناکې د محنت لري په لاس کې
 هغه نه گوري په ځله د گوهر مخ
 (۵۹:۱۰)

• شوخې سترگې:

په پورتنی شعري ستاینوم ترنگ کې (شوخ) ستاینوم (سترگې) ستایلی دی. دارنگه
 (کوز کتل / گورل) گړنه او مانا یې (شرم، حیا او حجب) ده.

شوخې سترگې نرگس کوز گوري له شرمه
 چې د باغ په لوري واړوي چشان شوخ
 (۶۰:۱۰)

• د مخ آینه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (مخ) ټولنومی او (آینه) ټولنوم دی. همدارنگه
 یو تشبیهی ترنگ هم دی (مخ) مشبه (آینه) مشبه به او (رونوالی، سپینوالی، ښکلا)
 یې گډ صفت دی.

آینه یې د مخ هسې پر حیا ده
چې نفس یې د نسیم لګي په ځان شوخ
(۶۰:۱۰)

● د نسیم وړمه:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د ټولویکۍ (نسیم) ټولنومی او (وړمه) ټولنوم دی.

چې وړمه یې د نسیم په رخسار داغ شي
د بوسې په وقت ور وړای نه شم لېان شوخ
(۶۰:۱۰)

● د تورو زلفو کمند:

پورتنۍ ترنگ ټولې دی (د ټولویکۍ او (تورې زلفې) ټولنومی (کمند) ټولنوم دی. بل ستاینوم ترنگ (تورې زلفې) دی (تورې) ستاینوم او (زلفې) ستایلی دی. همدارنگه، یو تشبیهی ترنگ هم دی (تورې زلفې) مشبه (کمند) مشبه به (جوړښت او اغېز) یې ګډ صفت دی.

چې ور واچوي کمند د تورو زلفو
د بازار په ګډېده کا آهوان شوخ
(۶۰:۱۰)

● ورځ اوښتل:

پورتنۍ ترنگ ګرڼه او مانا یې (بدبختي، بدمرغېدل، بدمرغي) ده.
مه اړوه مخ دلبره، اوږي زما ورځ
مخ کړه چې مې شپه د درد و غم شي رڼا ورځ
(۶۱:۱۰)

● د زانې کتوری / له زانو کتوری غوښتل:

پورتنۍ ترنگ ګرڼه او مانا یې (ناشوټوب، نه پوره کېدونکې هيله) ده. دا ګرڼه یوه انګېرڼه هم ده.

عهد يې د زانې کتوری دی مونده نه شي
تش په توره خلق غورځوي په رڼا ورځ
(۶۱:۱۰)

• د اشنایي پت:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (اشنایي) ټولنومی او (پت) ټولنوم دی.
چې ساتلی نه شي پت د اشنایي
آشنایي ده د دنیا د اشنا هېڅ
(۶۲:۱۰)

• د زړه کور:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (زړه) ټولنومی او (کور) ټولنوم دی. بلخوا
تشبیهی ترنگ هم دی (زړه) مشبه (کور) مشبه به او گډه ستاینه یې (جوړښت) دی.
د (اوبنو سېلاب) په شعري ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (اوبنو) ټولنومی او (سېلاب)
ټولنوم دی. همدارنگه، یاد ترنگ تشبیهی هم دی (اوبنې) مشبه (سېلاب) مشبه به او
(جوړښت) یې گډه ستاینه دی.

د سکون د متاع ځای مې پکې نه شي
د زړه کور مې کړ سېلاب د اوبنو ډنډ
(۶۶:۱۰)

• د وصال چشمه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (وصال) ټولنومی او (چشمه) ټولنوم دی.
(سینه سول) گڼه او مانا یې (سوځېدل، ځورول، کړول) ده. بل ترنگ (د فراق سینه)
ده. په دې ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (فراق) ټولنومی او (سینه) ټولنوم دی.

لا به کله د وصال په چشمه پېښ شم
چې سینه د فراق سوې کړم په ټنډ
(۶۶:۱۰)

• د تور خط لیکه:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (تور خط) ستاینوم تر ټنگ دی (تور) ستاینوم (خط) ستایلی دی. همدارنگه (د) ټولویکی (تورخط) ټولنومی (لیکه) ټولنوم دی. د (سترگو ټوروسپین ګډېدل) تر ټنگ ګرڼه او مانا یې (وارخطا کېدل، هک پک کېدل) ده.

د تور خط لیکه یې ګډه په سپین مخ شوه
تور و سپین زما د سترگو شو په دا ګډ

(۶۷:۱۰)

• د وصل خیال:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولویکی (وصل) ټولنومی او (خیال) ټولنوم دی.

بېلتانه د وصل خیال را څخه خور کې
په رمه باندي لېوه شه د موسی ګډ

(۶۷:۱۰)

• د ښکلیو پټکې:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولویکی (ښکلیو) ټولنومی او (پټکې) ټولنوم دی.

لویاوه یې پټکو لره د ښکلیو
چې ساته عبدالحمید شه په څار څار

(۶۹:۱۰)

• د زړه وصل:

په پورتنی شعري ټول تر ټنگ کې (د) ټولویکی (زړه) ټولنومی او (وصل) ټولنوم دی. د دې تر څنگ (زړه وصلېدل) ګرڼه او مانا یې (اړیکې، تړون) ده.

هېڅ مې نه شي تسلي د زړه په وصل
د طوبی تر سیوري ناست یم مخ په نمر

(۷۰:۱۰)

● د محبت آه فریاد:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (محبت) ټولنومی او (آه فریاد) ټولنوم دی.

آه فریاد د محبت مشکله کاره

چې مې نه په سر، سرکېږي نه په زر

(۷۰:۱۰)

● د دوو سترگو کعبه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (دوو سترگو) ټولنومی او (کعبه) ټولنوم دی.

همدارنگه (دوو) شمېرنوم او (سترگو) شمیرلی دی (دوو سترگو) شمېرنوم ترنگ بولو.

هغه مخ چې مې کعبه وه د دوو سترگو

مسلط کې باندې خط مواس د کفر

(۷۲:۱۰)

● د ترکو خیال:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (ترکو) ټولنومی او (خیال) ټولنوم دی.

په هغو سترگو کې خیال د ترکو بند شي

انتظار چې بې حلقې کا د زنجیر

(۷۵:۱۰)

● د زلفو ځېل:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (زلفو) ټولنومی او (ځېل) ټولنوم دی. همدارنگه

تشبیهی ترنگ هم دی (زلفې) مشبه (ځېل) مشبه به او (جوړښت، اوږدوالی) گډ

صفت دی.

ډېر بې ویاړ زما د کار کاوه بڼه وشوه

چې زاهد په ځېل د زلفو شه اسیر

(۷۵:۱۰)

● د امید زړې:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (امید) ټولنومی او (زړې) ټولنوم دی. بلخوا

يو تشبیهي ترنگ هم دی (امید) مشبه (زړي) مشبه به او ګډ صفت يې (هيله) ده. د (غم غوبلونه) په ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (غم) ټولنومي او (غوبلونه) ټولنوم دی. همدارنگه، يو تشبیهي ترنگ هم دی (غم) مشبه (غوبلونه) مشبه به او ګډ صفت يې (خپل، کړول) دی.

څه نشونما به کا زما د امید زړي
گرځي مې په سر د غم غوبلونه ګېر و پېر
(۷۶:۱۰)

● د جدایې فوجونه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (جدایي) ټولنومي او (فوجونه) ټولنوم دی. وخته فوجونه مې په سر د جدایې
لور په لور هم دا غږ و آواز دی چې پېر پېر
(۷۶:۱۰)

● د مینې سر درد:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (مینه) ټولنومي او (سر درد) ټولنوم دی. ورک به مې د مینې د سر درد نه شي حمیده!
ولي چې ترلی سره وايي سرو سپر
(۷۶:۱۰)

● د تورو زلفو کفرستان:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (تورې زلفې) ټولنومي او (کفرستان) ټولنوم دی. د ټول ترنگ په منځ کې (تورو زلفو) ستاینوم ترنگ دی (تورې) ستاینوم او (زلفې) ستایلی دی. بلخوا، يو تشبیهي ترنگ هم دی (تورې زلفې) مشبه (کفرستان) مشبه به او ګډ صفت يې (تاریکي، توروالی) دی.
چې مې ولید کفرستان د تورو زلفو
عقل و هوبن مې له خاطره د اسلام لار
(۷۹:۱۰)

● خان خورل :

پورتنی ترنگ گړنه او مانا یې (خوړېدل، مړه کېدل، وژل کېدل، سرخوړل) ده.

چې د ظلم په کمر دې تل میدان خوړ
دماغي خان ته غره خود به دې خان خوړ

(۸۰:۱۰)

● د اوښو سپل:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (اوښې) ټولنومی او (سپل) ټولنوم دی. بلخوا،
يو تشبیهی ترنگ هم دی (اوښې) مشبه (سپل) مشبه به او (حرکت او جوړښت) یې
گډه ستاینه ده.

خه به نه نړېده برج د ستا د عمر
د مظلوم د اوښو سپل یې هر زمان خوړ

(۸۰:۱۰)

● د پند پومبه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (پند) ټولنومی او (پومبه) ټولنوم دی. د (په
غوړ کې پومبه اېښوول) ترنگ گړنه او مانا یې (نه اورېدل، غوړ کڼول) ده.

د رقیب د پند پومبه دې پکې ایښې
چې دې نه لگي په غوړ زما آواز

(۸۲:۱۰)

● د زړه سوز:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (زړه) ټولنومی او (سوز) ټولنوم دی. دارنگه
(زړه سوخول) گړنه او مانا یې (همدردي، په غم کې گډون) ده.

شه مې سوز لکه د شمعی دل افروز
په ژړا مې خکه نه خي د زړه سوز

(۸۴:۱۰)

• د خاطر زخم:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (خاطر) ټولنومي او (زخم) ټولنوم دی.

چې رفو کا دحمید د خاطر زخم
مونده نه شي يو دلدار هسې دلدوز
(۸۵:۱۰)

• نوخېز حسن:

دا ستاینوم ترنگ دی. (نوخېز) ستاینوم (حسن) ستایلی دی.

چې نظر په نوخېز حسن کړم د ښکلیو
راته هېڅ شي د بهار د گلو خېز
(۸۵:۱۰)

• وچ گوگل:

په پورتنۍ ستاینوم ترنگ کې (وچ) ستاینوم (گوگل) ستایلی دی. بل ستاینوم ترنگ

(اوبنلنې سترگې) دی چې (اوبنلنې) ستاینوم (سترگې) ستایلی دی.

وچ گوگل زېره گونه اوبنلنې سترگې
په دعوه کې د عشق بويه دستاویز
(۸۶:۱۰)

• شکرلب:

پورتنۍ ستاینوم ترنگ دوه ټوکي لري (شکر) او (لب). دواړه سره یوځای شوي او یو

ستاینوم یې رغولی دی. همدارنگه یو تشبیهي ترنگ هم دی (شکر) مشبه به (لب) مشبه او (خوروالی) گډ صفت دی.

که یې لب د شکرلب زېښلي نه دي
د حمید زبان به څه شي شکر رېز
(۸۶:۱۰)

• د ترکو ښکنځل:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (ترکو) ټولنومي او (ښکنځل) ټولنوم دی.

په دعا به ځنښې څه لره غوښته چا
که ښکښل د ترکو نه وای شهد آمېز
(۸۶:۱۰)

• په لمن لاس لگول:

پورتنی ترنگ گړنه او مانا یې (مرسته او ملاتړ غوښتل) ده.
زر به ورسې په داد له کمینۍ
لگولی دی حمید ستا په لمن لاس
(۸۹:۱۰)

• د بوسې گل و ثمر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (بوسه) ټولنومی او (گل و ثمر) ټولنوم دی.
بلخوا یو تشبیهی ترنگ هم دی (بوسه) مشبه (گل و ثمر) مشبه به او (خوروالی او
نرمښت) یې گډ صفت دی.

چې ښې گل و ثمر د بوسې ماته
هغه مخ کاندې بهار د خط و خال پس
(۹۱:۱۰)

• د آزار غشۍ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (آزار) ټولنومی او (غشۍ) ټولنوم دی. بلخوا،
یو استعاري ترنگ هم دی (آزار) قرینه (غشۍ) مستعارمنه او (نظر، کتل) مستعارله
دی.

د مظلوم د آزار غشۍ رسا لگي
هېڅ گوزار یې خطا نه درومي عبس
(۹۲:۱۰)

• له آزاره بازار موندل:

پورتنی ترنگ گړنه او مانا یې (د چا په بدمرغۍ کې خپله نیکمرغي لیدل) ده.

هر سړی چې له آزاره بازار غواړي
د دارو په طمع زهر خوري ناکس
(۹۲:۱۰)

• د عشق فوج:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکې (عشق) ټولنومی او (فوج) ټولنوم دی.
چې پرې راشي د عشق فوج ټول سپاه پوښ
لا علاج له زړه گونښه شي عقل و هوش
(۹۵:۱۰)

• د عشق دیگ خوبېدل / دیگ خوبېدل:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکې (عشق) ټولنومی او (دیگ خوبېدل) ټولنوم دی. همداسې گړنه هم ده او مانا یې (لورټیا او اوج، لورپه کچه) ده. د (شرم و ننگ سرپوښ) په ټول ترنگ کې (د) ټولویيکې (شرم و ننگ) ټولنومی او (سرپوښ) ټولنوم دی. بلخوا یو تشبیهی ترنگ هم دی (شرم و ننگ) مشبه (سرپوښ) مشبه به او (پتول) یې گډ صفت دی.

راغی دیگ زما د عشق هسې په ځوښ
چې پرې نه ودري د شرم و ننگ سرپوښ
(۹۶:۱۰)

• خاورې پر سرېدل:

پورتنی ترنگ گړنه او مانا یې (بدمرغي، خوار و زارېدل) ده.
لکه زه خاورې په سر ځوښ یم په عشق کې
بادشاهان به هسې نه وي په افسر ځوښ
(۹۶:۱۰)

• مشکینې زلفې:

دا ترنگ ستاینومیز دی (مشکینې) ستاینوم (زلفې) ستایلی دی. بلخوا، تشبیهی هم

ده (زلفې) له (مشکو) سره تشبېه شوې دي (زلفې) مشبه (مشک) مشبه به او گډ
 وصف يې (تور رنگ او خوشبويي) ده. د دې ترڅنگ (خاورې پر سر کېدل / در په
 در کېدل) هم گړنې دي چې مانا يې (غم ځپلی، تنلی او ويرجن) ده.
 چې مې کېږي په مشکينو زلفو مينه
 در په در يم لکه باد، خاورې په سر خوښ
 (۹۷:۱۰)

● د دید وړی مزی :

په پورتنی ټول ترنگ کې (وړی مزی) ستاینوم ترنگ دی (وړی) ستاینوم (مزی)
 ستایلی دی. همدا ډول په ټول ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (دید) ټولنومی او (وړی
 مزی) ټولنوم دی.

په سبب د عشق دې هم را غرض نه کا
 که د دید وړي مزي شي سل په ما پېښ
 (۹۸:۱۰)

● د پېغور داغ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (پېغور) ټولنومی او (داغ) ټولنوم دی.
 همدارنگه یو تشبېه ترنگ هم دی (پېغور) مشبه (داغ) مشبه به، گډ صفت يې (ځور
 او بد لگېدل) دی.

هر يو داغ شي د پېغور راپورې نښلی
 چې بې ياره مې هر دم د ژوندون وکېښ
 (۱۰۰:۱۰)

● د رخسار لمبه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (رخسار) ټولنومی او (لمبه) ټولنوم دی.
 همدارنگه یو تشبېه ترنگ هم دی (رخسار) مشبه (لمبه) مشبه به او گډ صفت يې (د)
 وړانگو پورته کېدل، بورنگ اغېز) دی. د (حسن فراش) په ټول ترنگ کې (د)
 ټولویکی (حسن) ټولنومی او (فراش) ټولنوم دی.

په لمبه یې د رخسار وسه ایرې شه
چې یې کېښود په فراش د حسن گام خط
(۱۰۸:۱۰)

• د مینې اور:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (مینې) ټولنومی او (اور) ټولنوم دی. همدارنگه
یو تشبیهی ترنگ هم دی (مینې) مشبه (اور) مشبه به او گډ صفت یې (خوړول او
کړول) دی.

چې په اور د مینې بل کا بله شمع
ماه و مهر کا د خانبنت خجله شمع
(۱۱۲:۱۰)

• د حیا پښه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (حیا) ټولنومی او (پښه) ټولنوم دی. همدارنگه
(د حیا پښه ښویدل) یوه گړنه او مانا یې (شرمېدل، پزه پرېکېدل) ده.

د هغو د حیا پښه مدام ښویږي
چې یې واخېسته د نس په هوی طمع
(۱۱۳:۱۰)

• گلبدن:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (گل) ستاینوم او (بدن) ستایلی دی. بلخوا تشبیهی
ترنگ دی (گل) مشبه به (بدن) مشبه او گډ صفت یې (نرموالی او پوستوالی) دی. د
(سترگې پرانیستل) ترنگ گړنه او مانا یې (سترگې غړول، خېرېدل، پوهېدل) ده.

چې په مخ د گلبدن سترگې پرانیځي
غونچه نه کا سم کاته له دې دماغ
(۱۱۵:۱۰)

• د اوښو جوی:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (اوښو) ټولنومی او (جوی) ټولنوم دی.

ته په جوی زما داوښو

تازه کېږې لکه باغ

(۱۱۷:۱۰)

● د فکر توره:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (فکر) ټولنومی او (توره) ټولنوم دی. همدارنگه تشبیهی هم دی (فکر) مشبه (توره) مشبه به او (تېزوالی) یې گډ وصف دی. د (توره اچول) ترنگ گڼه او مانا یې (برېښدول، خرگندول، په زړورتیا عمل کول، ښکاره کول ډاډمن حرکت کول) ده.

اوس د فکر توره واچوه حمیده!

چې دې نشته په پښتو کې څوک حریف

(۱۲۱:۱۰)

● د عاشقی رنځ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (عاشقی) ټولنومی او (رنځ) ټولنوم دی. همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (عاشقی) مشبه (رنځ) مشبه به او گډ صفت یې (ځورول او کړول) دي.

نه دی هسې زیانمن رنځ د عاشقی

چې رنځور یې و علاج ته لري شوق

(۱۲۵:۱۰)

● برنډې سترگې:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (برنډې) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی.

څه کرم لري د ښکلیو برنډې سترگې

چې د قتل و احتیاج ته لري شوق

(۱۲۵:۱۰)

● د غمونو امواج:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (غمونو) ټولنومی او (امواج) ټولنوم دی. د

(خاطر سپړېدل) ترنگ گړنه او مانا يې (ډاډمنېدل) ده.

د هوس له کناري مې خاطر سوړ شه

د غمونو و امواج ته لري شوق

(۱۲۵:۱۰)

• گل اندام:

په پورتنی ترنگ کې (گل) ستاینوم او (اندام) ستایلی دی. بلخوا تشبیهي ترنگ دی

(گل) مشبه به (اندام) مشبه او گډه ستاینه يې (نرموالی او پوستوالی) دی.

هر چې خوب لکه غونچه کا په طلب د گل اندامو

په پیغور د هغو سترگې شبنم وکاري په نوک

(۱۲۷:۱۰)

• خونخوار لب:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (خونخوار) ستاینوم او (لب) ستایلی دی.

دغه خپل خونخوار لب پوښته دلبره

چې تغیر دی د حمید په څه کبل رنگ

(۱۳۲:۱۰)

• تش په توره:

پورتنی ترنگ یوه گړنه او مانا يې (هسې، بې ځایه، خوشې، بې گټې، هېڅ) ده.

(دوکان گرمول) بله گړنه او مانا يې (ځان مشهورول، خپل مینه وال زیاتول) ده.

د وفا مال و متاع پکې هېڅ نشته

تش په توره گرموي ښکلي دکان خپل

(۱۳۳:۱۰)

• د یقین سترگې:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (یقین) تولنومی او (سترگې) تولنوم دی.

(د سترگې سپړدل) ترنگ گړنه او مانا يې (کتل او لیدل) ده.

چې بې عشق د يقين سترگې سپردې نه دي
ځکه پر پوست ارستو په گمان عقل
(۱۳۸:۱۰)

● د خوښۍ جام:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکي (خوښۍ) ټولنومی (جام) ټولنوم دی. د (درد) وغم (ایرې) په ترنگ کې (د) ټولویيکي (درد و غم) ټولنومی (ایرې) ټولنوم دی.
سیده جام د خوښۍ نه وي په خوله ایښی
بیا ایرې د درد و غم کا پکې گول
(۱۳۹:۱۰)

● د عمر دېوال:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکي (عمر) ټولنومی (دېوال) ټولنوم دی. همدارنگه یو تشبیهي ترنگ هم دی (عمر) مشبه (دېوال) مشبه به او گډ صفت یې (اوږدوالی او جوړښت) دی. د (عمر دېوال پرېوتل) ترنگ گړنه او مانا یې (مړل او د ژوند پای) ده.
زر په زر به دې دېوال د عمر پرېوځي
چې بې زدويي د مظلوم د اونسو زېم
(۴۶:۱۰)

● د غرور پومبه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکي (غرور) ټولنومی (پومبه) ټولنوم دی. د (پند نغمه) ټول ترنگ کې (د) ټولویيکي (پند) ټولنومی (نغمه) ټولنوم دی.
د غرور پومبه راکاږه له غوږونو
واوره ښه د پند نغمه په زېر و بم
(۱۴۷:۱۰)

● د غفلت زخم:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکي (غفلت) ټولنومی (زخم) ټولنوم دی. بیا یو استعاري ترنگ دی (غفلت) قرینه (زخم) مستعارمنه او (سرتیټی) مستعارله دی.

د غفلت زخم به زر د ستا ناسور شي
چې پرې نه ږدې د نېکخواه د پند مرهم
(۱۴۹:۱۰)

● د زلفو زنځير:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (زلفو) ټولنومي (زنځير) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبيهي ترنگ هم دی (زلفې) مشبه (زنځير) مشبه به او گډ صفت يې (جوړښت) دی. د (عشق صحرا) په ترنگ کې (د) ټولوييکي (عشق) ټولنومي (صحرا) ټولنوم دی.

خغلوې راپسې يار زنځير د زلفو
چې د عشق په صحرا سر لکه مجنون شم
(۱۴۹:۱۰)

● اسمان په غونډو ويشتل:

پورتنۍ ترنگ گړنه او مانا يې (بې گټې کار کول، ناشوني کار کول) ده.
په تدبير سره تقدير کله تغيير خوري
چې دا فکر کړم اسمان په غونډو ولم
(۱۵۰:۱۰)

● د داغ شمع:

په پورتنۍ شعري ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (داغ) ټولنومي (شمع) ټولنوم دی.
د غم شپه مې بې ډيوې خدای هډو مه کړه
هر ماښام شمع د داغ زه بلوم
(۱۵۱:۱۰)

● د قد همسا:

په پورتنۍ ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (قد) ټولنومي (همسا) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبيهي ترنگ هم دی (قد) مشبه (همسا) مشبه به او گډ صفت يې (جگوالی، اوږدوالی او جوړښت) دی. د (زړه لاس) په ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (زړه) ټولنومي (لاس)

تولنوم دی. همدارنگه یو استعاري ترنگ هم دی (زړه) قرینه (لاس) مستعارمنه او (هیلې) مستعارله دی. د (زلفو کوڅه) په ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (زلفو) ټولنومی (کوڅه) ټولنوم دی.

راله را همسا د قد د زړه په لاس کې
په کوڅه کې ستا د زلفو شب کور پروت یم
(۱۵۶:۱۰)

● د پېغور باد:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (پېغور) ټولنومی (باد) ټولنوم دی.
زه که کک وای د پېغور باد به وم وړی
ولې خاورې یم په در ستا په زور پروت یم
(۱۵۷:۱۰)

● بې آبه سترگې:

په پورتنی ستاینوم ترنگ (بې آبه) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی.
نه شپه و ورځ ژاړم، نه له خوبه شوم بې خوبه
آب بې آبه سترگو زما ورک کا که حق وایم
(۱۵۸:۱۰)

● د سترگو باز:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (سترگې) ټولنومی (باز) ټولنوم دی. همدارنگه یو استعاري ترنگ هم دی (سترگې) قرینه (باز) مستعارمنه او (پام او التفات) مستعارله دی. د (ځیر طعمه) په ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (ځیگر) ټولنومی (طعمه) ټولنوم دی. بلخوا د (ځیگر طعمه نیول یا ورکول) گړنه او مانا یې (هر ډول قرباني ورکول، ستره قرباني ورکول) ده.

التفات یې راته باز د سترگو نه کا
که هر څو ورته طعمه د ځیگر نیسم
(۱۶۱:۱۰)

● غونچه خوله:

په پورتنی ستاینوم تر ټنگ کې (غونچه) ستاینوم او (خوله) ستایلی دی.

غونچه خوله چې په خبرو راته واکا

د نرګس په څېر کوز ګورم شرمسار یم

(۱۶۲:۱۰)

● د زړه دُر:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولوییکې (زړه) ټولنومی (دُر) ټولنوم دی. همدارنګه

استعاری تر ټنگ هم دی (زړه) قرینه (دُر) مستعارمنه او (خبرې، هیلې، رازونه)

مستعارله دی.

دم قدم یې په پیل د زړه د درو

د راستۍ په ستن وهلی نری تار شم

(۱۶۲:۱۰)

● د تورو زلفو کفار:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولوییکې (تورې زلفې) ټولنومی او (کفار) ټولنوم دی.

(تورې زلفې) بل ستاینوم تر ټنگ دی (تور) ستاینوم او (زلفې) ستایلی دی. همدارنګه

یو تشبیهی تر ټنگ هم دی (تورې زلفې) مشبه (کفار) مشبه به او ګډ صفت یې

(تاریکي یا توروالی) دی.

ومې باسي د سکون له دینداری

چې بندي د تورو زلفو په کفار شم

(۱۶۳:۱۰)

● د عشق جهل:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (جهل) ټولنوم دی.

همدارنګه (عشق) له (جهالت) سره تشبیه شوی (عشق) مشبه (جهل) مشبه به

(ناپوهي او سرغړونه) یې ګډ صفت دی.

خان به مړ د عشق په جهل کړم ناصحه !
وا به نه وړم زه حمید هسې پښتون يم
(۱۶۴:۱۰)

● کاره کاته:

په پورتنی کړول ترنگ کې (کاره) کړول او (کاته) کړولی دی. د دې ترڅنگ (په
څنگ کاره کتل) گړنه او مانا یې (خپه کېدل، مخالفت) ده.
بیا په څنگ کاره کاته کاندې نگار نن
خدای دې خیر و کا په باب زما افگار نن
(۱۶۶:۱۰)

● د اوبنو باران:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (اوبنې) ټولنومی او (باران) ټولنوم دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (اوبنې) مشبه (باران) مشبه به او گډ صفت یې
(جوړښت) دی. د (پرزه غبار پرېوتل) ترنگ گړنه او مانا یې (شکمن کېدل،
ناخوښي) ده.

چې پیوست مې اوروي باران د اوبنو
پرېوتلی یې په زړه دی څه غبار نن
(۱۶۶:۱۰)

● د مخ مجمر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (مخ) ټولنومی او (مجمر) ټولنوم دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (مخ) مشبه (مجمر) مشبه به او گډ صفت یې
(وړانگې پورته کېدل) دی. د (کسي له چشمانو لوېدل) ترنگ گړنه او مانا یې (سترگې
ډېرې دردېدل) ده.

په مجمر مې یې د مخ لوېړي له شوقه
د سپند په طور کسي له چشمانو
(۱۷۲:۱۰)

• د لټانو خراغ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (لټانو) ټولنومی او (خراغ) ټولنوم دی. همدارنگه یو تشبیهي ترنگ هم دی (لټانو) مشبه (خراغ) مشبه به او گډ صفت یې (سوروالی یا سرې وړانگې) دی. د (وړه خوله) په ستاینوم ترنگ کې (وړه) ستاینوم او (خوله) ستایلی دی.

گفتگوی به یې بیا نه مونده وړه خوله
که خراغ ورته بل نه وي د لټانو
(۱۷۲:۱۰)

• د مزگانو تېره غشي:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (مزگان) ټولنومی او (تېره غشي) ټولنوم دی. (تېره غشي) ستاینوم ترنگ دی (تېره) ستاینوم او (غشي) ستایلی دی. همدارنگه یو تشبیهي ترنگ هم دی (مزگان) مشبه (تېره غشي) مشبه به او گډ صفت یې (جوړښت او اغېز) دي.

بختر پوښ د صبر و زهد خني تښتي
چې په گورت کا تېره غشي د مزگانو
(۱۷۲:۱۰)

• میگونې شونډې:

پورتنی ترنگ تشبیهي دی (مي) مشبه به (گونه) د تشبیه توری (شونډې) مشبه (سوروالی او نشه کول) یې گډ صفت دی.

چې حمید کا په میگونو شونډو مینه
زر به کښېني په حلقو کې د مستانو
(۱۷۳:۱۰)

• د عشق اور:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (اور) ټولنوم دی. همدارنگه یو تشبیهي ترنگ هم دی (عشق) مشبه (اور) مشبه به او گډ صفت یې

(گرمښت او کيفي يورنگي) دى.

هم په دا چې د عشق اور پرې زر ولگي
دا زما صورت گېډۍ کړې د وښو
(۱۷۳:۱۰)

● د عشق توبری:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (توبری) ټولنوم دى. دلته
(زړگي کېدل) گړنه او مانا يې (ډیر گرانښت، له ځانه نه بېلېدونی څیز) ده.
د آشنا د عشق توبری زما زړگي شه
کړلی نه شم ځکه حکم په وکښو
(۱۷۳:۱۰)

● د غم کاني اورېدل:

پورتنی ترنگ يوه گړنه او مانا يې (ډېرې اندېښنې، ډېرې پرېښانې، ډېرځور،
ډېرغمونه) ده.

هی توبه د عشق له ملکه له ورشو
چې پرې اوري د غم کاني په رشو
(۱۷۴:۱۰)

● د وروځو خیال:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (وروځو) ټولنومی او (خیال) ټولنوم دى.
دا دیار د وروځو خیال دى نه پوهېږم
که لېرم مې ټکوهي زړه په لشو
(۱۷۴:۱۰)

● د مخ ښهر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (مخ) ټولنومی او (ښهر) ټولنوم دى.

چې یې تل پکې کول سترګو خونونه
د مخ ښهر یې د ږیرې مواس ونيو
(۱۷۷:۱۰)

● د عشق تندر:

دا تر ټنگ ټولي دی (د) ټولوييکي (عشق) ټولنومي او (تندر) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبیهي تر ټنگ هم دی (عشق) مشبه (تندر) مشبه به او گډ صفت یې (هیبت) دی.

چې نازل شه د عشق تندر له اسانه
ما حمید د غم لایق ورته لاس ونيو
(۱۷۷:۱۰)

● د سترګو غمزې:

په دې ټول تر ټنگ کې (د) ټولوييکي (سترګې) ټولنومي او (غمزې) ټولنوم دی.

معلومیري ستا د سترګو له غمزو
چې یې مرگ د تېره تیغ دی راپېرزو
(۱۷۷:۱۰)

● د صبر سوبه:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولوييکي (صبر) ټولنومي او (سوبه) ټولنوم دی.

که ترسره مې کا خدای د صبر سوبه
د ناکس له آشنایۍ توبه توبه
(۱۸۸:۱۰)

● د نظر غشی:

په پورتنی ټول تر ټنگ کې (د) ټولوييکي (نظر) ټولنومي او (غشی) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبیهي تر ټنگ هم دی (نظر) مشبه (غشی) مشبه به او گډ صفت یې (توغډل او لوکډل) دی.

زړه مې ووت د دیدن د جنگ په هپه
ولي غشي د نظر په بنسي په چپه
(۱۸۹:۱۰)

● د غم مغل:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (غم) ټولنومی او (مغل) ټولنوم دی. همدارنگه
یو تشبیهی ترنگ هم دی (غم) مشبه به (مغل) مشبه او گډ صفت یې (ناکراري، ظلم)
دی.

په تمام جهان قراره قراري ده
په حمید د غم مغل راوخاته
(۱۹۰:۱۰)

● د مهر سپر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (مهر) ټولنومی او (سپر) ټولنوم دی.
که له غمه یې زړگی دوه نیمه وچوي
نه نیسي د مهر سپر و ذوالفقار ته
(۱۹۱:۱۰)

● د تورو زلفو تیغ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (تورې زلفې) ټولنومی او (تیغ) ټولنوم دی.
بلخوا د (تورې زلفې) ستاینوم ترنگ کې (تورې) ستاینوم او (زلفې) ستایلی دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (تورې زلفې) مشبه (تیغ) مشبه به او گډ صفت
یې (جوړښت) دی.

چپې په تیغ د تورو زلفو ومرم ښایي
که مې بوی د مینکو درومي له تربته
(۱۹۳:۱۰)

● د خط غبار:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (خط) ټولنومی او (غبار) ټولنوم دی. بلخوا،

يو استعاري ترنگ هم دی (خط)قرينه(غبار)مستعارمنه(وينسته، توروالی او اغېز) يې مستعارله دی.

د مراد حسن ځنې ځي پا په ركاب شه
چې يې پاڅېده د خط غبار له مخه
(۲۰۱:۱۰)

● د صبر غر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (صبر) ټولنومی او (غر) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبيهي ترنگ هم دی (صبر) مشبه (غر) مشبه به او گډ صفت يې (لويوالی) دی.

په يوه نظر مې غر کاندې د صبر
هسې ويلې لکه موم د نار له مخه
(۲۰۱:۱۰)

● د عشق بڼهر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (عشق) ټولنومی او (بڼهر) ټولنوم دی.

که مې مېشت په زړه کې بڼهر د عشق نه وي
همېشه مې له خولې څيرې شور په څه
(۲۰۴:۱۰)

● د مژگانو کاره غشي:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوييکي (مژگان) ټولنومی او (کاره غشي) ټولنوم دی. بلخوا (کاره غشي) ستاينوم ترنگ کې (کاره) ستاينوم او (غشي) ستايلی دی. همدارنگه يو تشبيهي ترنگ هم دی (مژگان) مشبه (کاره غشي) مشبه به او گډ صفت يې (جوړبنت او اغېز) دی.

چې په گورت کا کاره غشي د مژگانو
که يې کج گوزاروي لگي سيده
(۲۰۸:۱۰)

● د عقل ستن:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (عقل) ټولنومی او (ستن) ټولنوم دی.
 اوس په خپرې گروان مینه کړم په ښکلیو
 چې د عقل ستن مې ووتله له کنډه
 (۲۱۰:۱۰)

● د عشق تبه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (تبه) ټولنوم دی.
 چې پوښتنه مې د حال نه کړې دلبره
 لا مې تبه د عشق نه گنې شپېره
 (۲۱۳:۱۰)

● د خاطر کشور:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (خاطر) ټولنومی او (کشور) ټولنوم دی.
 هر ساعت پکې ناحق خونونه کېږي
 د خاطر کشور مې ډک شه له فتوره
 (۲۱۴:۱۰)

● د زړه کډه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (زړه) ټولنومی او (کډه) ټولنوم دی. همدارنگه
 یو استعاري ترنگ هم دی (زړه) قرینه (کډه) مستعارمنه او (مینه، باور) مستعارله
 دی.

که ښیې راته هزار لورې ژورې
 د زړه کډې به له تا، نه کړم ستنې زه
 (۲۲۰:۱۰)

● د فکر شخوند:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (فکر) ټولنومی او (شخوند) ټولنوم دی. بلخوا،
 یو استعاري ترنگ هم دی (فکر) قرینه (شخوند) مستعارمنه او (پلټنه، لټونه)

مستعارله دی.

خو دې ښه د فکر شخوند زده کړی نه دی
چپ شه مه کوه خبره لواره لواره
(۲۲۱:۱۰)

● د شونډو کوثر:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولوییکې (شونډې) ټولنومی او (کوثر) ټولنوم دی. بلخوا، یو
استعاري ترنگ هم دی (شونډې) قرینه (کوثر) مستعارمنه او (خواره، لذت)
مستعارله او (خوړوالی) یې جامع وجه ده.

چې کوثر مې ستا د شونډو نصیب نه شي
خدای مې هېڅکله دا هسې شهید مه کړه
(۲۲۱:۱۰)

● د عشق نجار:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (عشق) ټولنومی او (نجار) ټولنوم دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (عشق) مشبه (نجار) مشبه به او گډ صفت یې
(خوړول، رنځول) دی.

چې د عشق نجار اړه کړم سر ترپایه
تن مې پروت تختې تختې شه دره دره
(۲۲۲:۱۰)

● د زړه دره:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (زړه) ټولنومی او (دره) ټولنوم دی.
ښه چې بېله مې په غم شوه د زړه دره
گونډې شي پکې لمن د وصل اړه
(۲۲۳:۱۰)

● د هجر غر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (هجر) ټولنومی او (غر) ټولنوم دی. بلخوا، یو

تشبیهې ترنگ هم دی (هجر) مشبه (غر) مشبه به او گډ صفت یې (درونډوالی) دی.

سپک سپک غر د یار د هجر هسې دروند دی

لکه اینسې په سینه وي غر د پاسه

(۲۲۴:۱۰)

● مغرور حسن:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (مغرور) ستاینوم او (حسن) ستایلی دی.

په یو هسې مغرور حسن مبتلا شوم

چې لري تر نمر سپورمې نظر د پاسه

(۲۲۵:۱۰)

● د غم اور:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (غم) ټولنومی او (اور) ټولنوم دی. همدارنگه

یو تشبیهې ترنگ هم دی (غم) مشبه (اور) مشبه به او گډ صفت یې (تاو، سوز) دی.

څوک و کومې خواته و تنستی ځان خلاص کا

په تمامې دنیا پورې د غم اور شه

(۲۲۵:۱۰)

● د بلا په لکۍ سپرېدل:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (پر کړاو کې کېوتل، تر گوانښ لاندې راتلل) ده.

څه حاکم څه رعیت څه غیر وزیر

جهان واړه د بلا په لکۍ سپور شه

(۲۶:۱۰)

● د حکم جام:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (حکم) ټولنومی او (جام) ټولنوم دی. بلخوا،

یو استعاري ترنگ هم دی (حکم) قرینه (جام) مستعارمنه او (واگې، واک) مستعارله

دی.

څه به شور نه وي د هند په میخانه کې
چې اورنگ څخه د حکم جام نسکور شه
(۲۲۶:۱۰)

● د وصل ښهر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (وصل) ټولنومی او (ښهر) ټولنوم دی. د
(هجراڼ فوج) په ترنگ کې (د) ټولویيکی (هجراڼ) ټولنومی او (فوج) ټولنوم دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (هجراڼ) مشبه (فوج) مشبه به او گډ صفت یې
(ځواک او زور) دی.

تار په تار یې کړ زما د وصل ښهر
د هجراڼ فوج له کومه لوري سور شه
(۲۲۸:۱۰)

● د طمعی زنجیر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (طمعی) ټولنومی او (زنجیر) ټولنوم دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (طمعه) مشبه (زنجیر) مشبه به او گډ صفت یې
(جوړښت) دی.

نور قیدونه واړه سهل دي حمیده!
خو په غاړه دې د طمعی زنجیر مه شه
(۲۳۱:۱۰)

● پرېشانه زلفی:

په پورتنی ستاینوم ترنگ دی (پرېشانه) ستاینوم او (زلفی) ستایلی دی. د (زړه جمع
کېدل یا زړه راټولېدل) ترنگ ګرڼه او مانا یې (بې غمه کېدل، له اندېښنو خلاصېدل)
ده.

هېڅ مې زړه پرېشانو زلفو جمع نه کا
دغه دین په هندو بار کې نه وو نه شه
(۲۳۱:۱۰)

• د گومان لینده:

دا ترڅنگ تولي دی (د) تولوييکي (گومان) تولنومي او (لینده) تولنوم دی. د (باور غشی) په شعري تول ترڅنگ کې (د) تولوييکي (باور) تولنومي او (غشی) تولنوم دی.

که هر خو کړي د گومان لینده بر کنبه
د باور غشی به لک نه کړي له ننبه

(۲۳۴:۱۰)

• د مرگ مزی:

په پورتنی تول ترڅنگ کې (د) تولوييکي (مرگ) تولنومي او (مزی) تولنوم دی.

چې هر خو د مرگ مزی ورته ښووه شي
څه به نه شي د حمید غزاله خوښه

(۲۳۴:۱۰)

• تنکی خوله:

په پورتنی ستاینوم ترڅنگ کې (تنکی) ستاینوم او (خوله) ستایلی دی. د (زړه تنگېدل) ترڅنگ گړنه او مانا یې (خپه کېدل، پریشانه کېدل) ده.

چې یې ستا د تنکی خولې تصور واخېست
په دا فکر کې غونچه شوه په زړه تنگه

(۲۴۰:۱۰)

• د عشق بې دمه مار:

په پورتنی تول ترڅنگ کې (د) تولوييکي (عشق) تولنومي او (بې دمه مار) تولنوم دی. بلخوا (بې دمه مار) ستاینوم ترڅنگ دی چې (بې دمه) ستاینوم او (مار) ستایلی دی. همدارنگه یو تشبیهي ترڅنگ هم دی (عشق) مشبه (بې دمه مار) مشبه به او گډ صفت یې (نا درملنه او لاعلاجي) ده.

چې چيچلی دې د عشق بې دمه مار یم
خود به دم راڅخه وکاري تر دمه

(۲۴۷:۱۰)

• د مخ گل:

دا ترڅوڼگ ټولې دې (د) ټولوييکي (مخ) ټولنومي او (گل) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبیهي ترڅوڼگ هم دی (مخ) مشبه (گل) مشبه به او گډ صفت يې (بنکلا) ده. د (زړه شگوفه) په ټول ترڅوڼگ کې (د) ټولوييکي (زړه) ټولنومي او (شگوفه) ټولنوم دی. همدارنگه داهم يو تشبیهي ترڅوڼگ دی (زړه) مشبه (شگوفه) مشبه به او گډ صفت يې (جوړښت) دی.

چې يې گل د ستا د مخ په گربوان کښېښو
شگوفه د زړه په وینو کې غرقاب شوه
(۲۵۷:۱۰)

• د کامل عشق زلزله:

په پورتنی ټول ترڅوڼگ کې (د) ټولوييکي (کامل عشق) ټولنومي او (زلزله) ټولنوم دی. د (کامل عشق) په ستاینوم ترڅوڼگ کې (کامل) ستاینوم او (عشق) ستایلی دی. زلزله د کامل عشق راباندې نه وه چې د تن مانی مې زېر و زېر نه شوه
(۲۰۹:۱۰)

• د قیامت سپلاډ:

دا ترڅوڼگ ټولې دې (د) ټولوييکي (قیامت) ټولنومي او (سپلاډ) ټولنوم دی. همدارنگه يو تشبیهي ترڅوڼگ هم دی (قیامت) مشبه (سپلاډ) مشبه به او گډ صفت يې (ويجاړول) دی.

خدای دې زر که د قیامت په سپلاډ ورانې
دا له گنده د نفاق ډکې بستۍ
(۲۶۴:۱۰)

• منگرۍ زلفې:

دا ترڅوڼگ ستاینوميز دی (منگرۍ) ستاینوم او (زلفې) ستایلی دی.

د آشنا د منگرو زلفو په خیال کې
موی په موی راباندې زهر د منگور ځي
(۲۶۴:۱۰)

• وچې سترگې:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (وچې) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی.
چې د وچو سترگو شرم مې پرې پټ شي
راپرې ایښی د ستا غم هومره نو نه دی
(۲۶۹:۱۰)

• د پرهبز مزی:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (پرهبز) ټولنومی او (مزی) ټولنوم دی. بلخوا،
یو استعاری ترنگ هم دی (پرهبز) قرینه (مزی) مستعارمنه او (ځواک، قوت،
سختوالی) مستعارله دی.

چې په خپل دم و افسون رایشی ښکلي
د پرهبز په مزرو واچوي وري
(۲۷۳:۱۰)

• زري فکر:

پورتنی شعري ترنگ ستاینومیز دی (زري) ستاینوم او (فکر) ستایلی دی.
څه عجب ساده رنگین وايې حمیده!
دا زري فکر دې مه شه نظري
(۲۷۴:۱۰)

• د شگو پری:

دا ترنگ ټولي دی (د) ټولویيکی (شگو) ټولنومی او (پری) ټولنوم دی. همدارنگه (د)
شگو پری غزل) گړنه او مانا یې (هېڅ، بې مانا، بې گټې او ناشونی کار کول) ده. د
(لېچي غزل) ترنگ هم گړنه او مانا یې (اراده، هوډ، چمتو کېدل) ده.

چې له تا زهد و پرهېز ته لېچې غږې
هغه غږې په مانا د شګو پږې
(۲۷۵:۱۰)

● د غمونو غوتې:

پورته تر ټرنگ ټولې دې (د) ټولوييکې (غمونه) ټولنومی او (غوتې) ټولنوم دې. همدارنگه يو تشبیهي تر ټرنگ هم دې (غمونه) مشبه (غوتې) مشبه به او گډ صفت يې (جوړښت) دې. د (د زړه غوتې سپرل) تر ټرنگ ګرڼه او مانا يې (د زړه رازونه / خبرې ښکاره کول). همداسې (شونډې سپرل) هم ګرڼه او مانا يې (خندېدل) ده.

په خدا کې خخو شونډې راوسپړه
که مې غوتې د غمونو له زړه سپړې
(۲۸۱:۱۰)

● د عشق مزرې:

په پورتنې ټول تر ټرنگ کې (د) ټولوييکې (عشق) ټولنومی او (مزرې) ټولنوم دې. همدارنگه يو تشبیهي تر ټرنگ هم دې (عشق) مشبه (مزرې) مشبه به او گډ صفت يې (زور و ځواک) دې. د (خپړې څټل) تر ټرنگ ګرڼه او مانا يې (چاته گوانښېدل، څوک ننگول) ده.

عاقبت د عشق مزرې راباندې ترې کا
چې څټلې يې مدام راته خپړې
(۲۸۱:۱۰)

● د تورو زلفو پږې:

په پورتنې ټول تر ټرنگ کې (د) ټولوييکې (تورې زلفې) ټولنومی او (پږې) ټولنوم دې. د (تورو زلفو) تر ټرنگ ستاينوميز دې (تورې) ستاينوم او (زلفې) ستايلی دې. همدارنگه يو تشبیهي تر ټرنگ هم دې (تورې زلفې) مشبه (پږې) مشبه به او گډ صفت يې (جوړښت) دې.

بیا به څوک ته په زندی اوپزان وژنې
چې دې څوړند کړه د تورو زلفو پري
(۲۸۳:۱۰)

● د آهونو لوگی:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (آهونو) ټولنومی او (لوگی) ټولنوم دی. همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (آهونه) مشبه (لوگی) مشبه به او گډ صفت یې (جوړښت) دي.

بیا له کومه رخه اور په حمید بل شه
چې له خولې یې د آهونو لوگی کېږي
(۲۸۶:۱۰)

● غوني زیرېدل:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (وېرېدل، وارخطا، بوړنېدل) ده. چې حمید د یار له غم کا سوې کرپړه د پېریانو غوني زیرې دېوان په دوک شي
(۲۸۹:۱۰)

● د خط شپه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (خط) ټولنومی او (شپه) ټولنوم دی. همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (خط) مشبه (شپه) مشبه به او گډ صفت یې (رنگ، توروالی) دی.

هسې شپه د یار د خط راباندې راغله
چې هرگز به ترقیامته سحر نه شي
(۲۹۱:۱۰)

● د هجر تشنک:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (هجر) ټولنومی او (تشنک) ټولنوم دی. د (وصال کوثر) په ټول ترنگ کې (د) ټولویکی (وصال) ټولنومی او (کوثر) ټولنوم دی.

بلخوا یو استعاري ترنگ هم دی (وصال) قرینه (کوثر) مستعارمنه (خواره) مستعارله او (خوږوالی) وجه جامع ده.

چې وهلی وي تشنک د یار د هجر
تسلي یې د وصال په کوثر نه شي
(۲۱۹:۱۰)

● د زړه مجلس:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویيکی (زړه) ټولنومی او (مجلس) ټولنوم دی. د (زړه) مجلس تودپدل) ترنگ گړنه او مانا یې (خوښپدل) ده.

خو اغاز پکې د مینې سرود نه شي
په نور څه به دا مجلس د زړه تود نه شي
(۲۹۲:۱۰)

● د عاشقی تور دېو:

دا ترنگ ټولي دی (د) ټولویيکی (عاشقي) ټولنومی او (تور دېو) ټولنوم دی. د (تور دېو) ترنگ ستاینومیز دی (تور) ستاینوم او (دېو) ستایلی دی. همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (عاشقي) مشبه (تور دېو) مشبه به او گډ صفت یې (وحشتناک او ناوړه جوړښت) دی.

چې یې ووهي تور دېو د عاشقی
هېڅ محنت یې د جهان په افسون نه شي
(۲۹۲:۱۰)

● خوږې شونډې:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (خوږې) ستاینوم او (شونډې) ستایلی دی. د (تریخ صبر) ستاینوم ترنگ کې (تریخ) ستاینوم او (صبر) ستایلی دی.

چې تر خولې یې شي خواره د خوږو شونډو
هغه زړه به ترخه صبر ته ستون نه شي
(۲۹۳:۱۰)

● نامحرم ساقی:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (نامحرم) ستاینوم او (ساقی) ستایلی دی. د (خان وینې
څښل) ترنگ گړنه او مانا یې (کړاو او درد زغمل) ده.

چې پرده شي نامحرم ساقی ته سپرده
د شرابو په ځای وینې د خان څښی
(۲۹۴:۱۰)

● د وصال خواږه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (وصال) ټولنومی او (خواږه) ټولنوم دی.
همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (وصال) مشبه (خواږه) مشبه به او گډ صفت یې
(کیفیت، جوړښت) دی.

د وصال خواږه مې زهر شو کهېږم
پکې غم د جدایی زر زر راغی
(۲۹۵:۱۰)

● د هجر اسیا:

دا ترنگ ټولې دي (د) ټولوییکې (هجر) ټولنومی او (اسیا) ټولنوم دی. بلخوا، یو
تشبیهی ترنگ هم دی (هجر) مشبه (اسیا) مشبه به او گډ صفت یې (ځور، رنځ او
ټکېدل) دی.

څه بلا سخته دانه یم نه پوهېږم
چې کسیا نه شوم د هجر په اسیا کې
(۲۹۶:۱۰)

● د مخ خراغ:

دا ترنگ ټولې دي (د) ټولوییکې (مخ) ټولنومی او (خراغ) ټولنوم دی. همدارنگه یو
تشبیهی ترنگ هم دی (مخ) مشبه (خراغ) مشبه به او گډ صفت یې (ښکلا او وړانگې
خپرول) دی.

چې څراغ د یار د مخ راته بل نه وي
 زه په گور کې گنیم خپسر په دا کور کې
 (۲۹۹:۱۰)

● شین زړه:

دا ترنگ ستاینومیز دی (شین) ستاینوم او (زړه) ستایلی دی. بلخوا د (زړه شین کېدل) بیا گړنه او مانا یې (له کړاوه سترېدل، ځورېدل، کړېدل او رنځېدل) ده. دا زما له غمه شین زړه پکې خیال د یار د شونډو هسې رنگ زېب و زینت کا لکه می په شنه پیاله کې
 (۳۰۱:۱۰)

● شهلا سترگې:

په دې ستاینوم ترنگ کې (شهلا) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی. هسې رنگ سحر و جادو کا په نظر د شهلا سترگو نه یې سیال په هند کې شته دی نه ثاني په بنگاله کې
 (۳۰۱:۱۰)

● گلگون مخ:

دا ترنگ تشبیهی دی (گل) مشبه به (گون) د تشبیه توری (مخ) مشبه او گډ صفت یې (بنسکلا او جوړښت) دی. خال و خط په گلگون مخ کې د دلبرو دا مثال کا لکه پروت وي غځېدلی خرغه پوش په دو شاله کې
 (۳۰۲:۱۰)

● خونړۍ سترگې:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (خونړۍ) ستاینوم او (سترگې) ستایلی دی. چې د ستا له خونړو سترگو آشنا شي تل به ویر وي د هغو په خپلخاني
 (۳۰۶:۱۰)

● د زلفو شب قدر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (زلفې) ټولنومی او (شب قدر) ټولنوم دی. بلخوا تشبیهې ترنگ هم دی (زلفې) مشبه (شب قدر) مشبه به او گډ صفت یې (بنکلا، خوشبویي او رنگ) دی.

چې روزي يې شه شب قدر ستا د زلفو

کوم شېگير و، روزي شوی د شانې

(۳۰۶:۱۰)

● د اوبنو ډر گوهر:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (اوبنو) ټولنومی او (ډر گوهر) ټولنوم دی. بلخوا تشبیهې ترنگ هم دی (اوبنې) مشبه (ډر او گوهر) مشبه به او گډ صفت یې (جوړپنټ او ارزښت) دی.

له لمنو ډر گوهر د اوبنو بویه

تیارې د یار د خیال د مهمانې

(۳۰۷:۱۰)

● یاقتی شونډې:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (یاقتی) ستاینوم او (شونډې) ستایلی دی.

تویول به ورته چا گوهر د اوبنو

که موندی یاقتی شونډې شوی ارزانې

(۳۰۸:۱۰)

● د سترگو تیغ:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (سترگې) ټولنومی او (تیغ) ټولنوم دی. بلخوا یو استعاري ترنگ هم دی (سترگې) قرینه (تیغ) مستعارمنه (نظر) مستعارله او وجه جامع یې (یورنگ تگ یا حرکت) دی. د (سترگو تیغ تېزول) ترنگ گړنه او مانا یې (ځان ښکلی کول / سینگارل، پسولل) ده.

د رنجو په بات دې تیغ د سترگو تېز کړ
 بیا به توی کړې نه پوهیږم د چا وینې
 (۳۱۰:۱۰)

● د شبنم اوښې:

دا ترڅنگ تويي دی (د) تولوييکي (شبنم) تولنومی او (اوښې) تولنوم دی. بلخوا یو استعاري ترڅنگ هم دی (شبنم) قرینه (اوښې) مستعارمنه (خاڅکي) مستعارله او وجهه جامع یې (جوړښت) دی. د (وینې ژړل) ترڅنگ گڼه او مانا یې (درد گالل / زغمل) ده.

د دې دوو ورځو شپو په آشنایي کې
 د شبنم په اوښو ژاړي لاله وینې
 (۳۱۱:۱۰)

● مشکین خال:

په پورتنی ستاینوم ترڅنگ کې (مشکین) ستاینوم او (خال) ستایلی دی.
 مشکین خال دې په سرو شونډو هسې زېب کا
 لکه مست په میخانه کې ملنگ کښېني
 (۳۱۱:۱۰)

● د عشق بلا:

دا ترڅنگ تويي دی (د) تولوييکي (عشق) تولنومی او (بلا) تولنوم دی. بلخوا تشبیهي ترڅنگ هم دی (عشق) مشبه (بلا) مشبه به او گډ صفت یې (مصیبت او ناوړین) دی.
 هسې زه د عشق بلا په خیر گڼمه
 لکه څوک په خوله کې خوښ د پلنگ کښېني
 (۳۱۲:۱۰)

● د مخ اور:

دا ترڅنگ تويي دی (د) تولوييکي (مخ) تولنومی او (اور) تولنوم دی. بلخوا تشبیهي ترڅنگ هم دی (مخ) مشبه (اور) مشبه به او گډ صفت یې (وړانگې) دی.

که دې خط په خاکستر خپلی نه وی
د مخ اور به دې تر اوسه و ملک سوی
(۳۱۵:۱۰)

● مه جبین:

پورتنی ترنگ تشبیهی دی (مه) مشبه به (جبین) مشبه او گډ صفت یې (بنکلا او جوړښت) دی.

د ډیوې د بلولو حاجت نشته
په هغه کور کې چې ناست مه جبین ته یې
(۳۱۹:۱۰)

● د زړه غوټه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (زړه) ټولنومی او (غوټه) ټولنوم دی. بلخوا یو استعاري ترنگ هم دی (زړه) قرینه (غوټه) مستعارمنه (خبره) مستعارله دی. د (د زړه غوټه پرائنټل) ترنگ گڼه او مانا یې (راز برسپړول ، د زړه خبره ویل) ده.

دم و خود به وي ولاړ د غم له گوټه
پرائنتی به چاته نه شي د زړه غوټه
(۳۲۳:۱۰)

● مخ په تښی تور:

دا ترنگ یوه گڼه او مانا یې (شرمېدل، گرمېدل) ده. د (په خره سورول) ترنگ هم یوه گڼه او مانا یې (شرمېدل ، گرمېدل) ده.

چې مې یار په سفر تللی زه په کور یم
گویا مخ په تښی تور او په خره سور یم
(۳۲۶:۱۰)

● د هجران بلا:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (هجران) ټولنومی او (بلا) ټولنوم دی. بلخوا یو تشبیهی ترنگ هم دی (هجران) مشبه (بلا) مشبه به او گډ صفت یې (مصیبت او

رنځ (دي).

ربه راوړلې آشنا په سفر تللی
 ډېر مې وکړ د هجران په بلا صبر
 (۳۲۷:۱۰)

● د هجران ناسور:

په پورتنی ټول ترڅنگ کې (د) ټولویيکي (هجران) ټولنومی او (ناسور) ټولنوم دی. بلخوا یو استعاري ترڅنگ هم دی (هجران) قرینه (ناسور) مستعارمنه (کړاو ورنځ) مستعارله دی. د (سترگې وا کول) ترڅنگ گڼه او مانا یې (غرول، څپرېدل) ده.

د آشنا په ښکلي مخ مې سترگې واکړې
 په ناسور مې د هجران، پورې دوا کړې
 (۳۳۰:۱۰)

● د حسن توره:

په پورتنی ټول ترڅنگ کې (د) ټولویيکي (حسن) ټولنومی او (توره) ټولنوم دی. تشبیهي ترڅنگ هم دی (حسن) مشبه (توره) مشبه به او گډ صفت یې (اغېز) دي.

لسم کال هسې اوبه ورکړې مشهورې
 چې یې ووايه چورنگ د حسن تورې
 (۳۴۴:۱۰)

● د مخ شمع:

په پورتنی ټول ترڅنگ کې (د) ټولویيکي (مخ) ټولنومی او (شمع) ټولنوم دی. تشبیهي ترڅنگ هم دی (مخ) مشبه (شمع) مشبه به او گډ صفت یې (ښکلا او وړانگې) دی.

چې یې بله د مخ شمع روانه شي
 هغه دم ورباندې جمع پروانه شي
 (۳۵۱:۱۰)

● خام خُمار:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (خام) ستاینوم او (خُمار) ستایلی دی.

خام خُمار یې د تقوی له سره کوز شو

شور و شر چې یې کاوه پوه په رموز شو

(۳۵۸:۱۰)

● د غرور آس:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (غرور) تولنومی او (آس) تولنوم دی. بلخوا

تشبیهی ترنگ هم دی (غرور) مشبه (آس) مشبه به او گډ صفت یې (خپز وهل،

هوایی تگ) دی.

هی توبه د احتساب له وچو پوچو

د غرور آس مې واهه په کوچو پوچو

(۳۵۹:۱۰)

● د قهر سرې لمبې:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (قهر) تولنومی او (سرې لمبې) تولنوم دی. د (سرې

لمبې) ترنگ ستاینومیز دی (سرې) ستاینوم او (لمبې) ستایلی دی. بلخوا، تشبیهی

ترنگ هم دی (قهر) مشبه (سرې لمبې) مشبه به او گډ صفت یې (گرمښت، تودوالی)

دی. د (تورو سترگو سره کول) ترنگ گړنه او مانا یې (غوسه ښکاره کول / ښوول) ده.

که یو ځل درباندي توري سترگي سرې که

سرې لمبې به دې د قهر مړې ايرې که

(۳۶۲:۱۰)

● د قهر زهر:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (قهر) تولنومی او (زهر) تولنوم دی. بلخوا یو

تشبیهی ترنگ هم دی (قهر) مشبه (زهر) مشبه به او گډ صفت یې (بدي، تريخوالی)

دی. د (پر زړه زهر اوبنډل) ترنگ هم گړنه او مانا یې (ډېره غوسه) ده.

چې یې واوښته په زړه د قهر زهر
په دا شور یې کړ خبر حاکم د ښهر
(۳۶۳:۱۰)

● د زړه زخم:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولویکې (زړه) ټولنومی او (زخم) ټولنوم دی.

د زړه زخم یې تر خولې سرایت وکړ
د سکوت پهبې یې دا کفایت وکړ
(۳۶۹:۱۰)

● د سپورمۍ شمع:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولویکې (سپورمۍ) ټولنومی او (شمع) ټولنوم دی. بلخوا یو
تشبیهې ترنگ هم دی (سپورمۍ) مشبه به (شمع) مشبه او گډ صفت یې (رڼا او
روښنایي) ده.

بله شپه چې ځای په ځای د سپورمۍ شمعي
بلې کړې وې و ځان ته هرې جمعې
(۳۷۲:۱۰)

● د حسن نور:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولویکې (حسن) ټولنومی او (نور) ټولنوم دی.

هسې شان یې جلوه گر د حسن نور شو
چې ښکاره په قصر بام طیور د طور شو
(۳۷۴:۱۰)

● د زړه پروانه:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولویکې (زړه) ټولنومی او (پروانه) ټولنوم دی. بلخوا یو
استعاري ترنگ هم دی (زړه) قرینه (پروانه) مستعارمنه (حرکت) مستعارله دی.

پروانه مې شو د زړه د پر نه پاتې
ستا د مخ په ډیوه سوې کانې ماتې
(۳۷۵:۱۰)

● د محبت لمبه:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (محبت) تولنومی او (لمبه) تولنوم دی. تشبیهي ترنگ هم دی (محبت) مشبه (لمبه) مشبه به او گډ صفت يې (رنځول، سوځول) دی.

په لمبه د محبت موتی ایرې
کپوتلې د غمونو په گیرې
(۳۷۸:۱۰)

● د کرو وروځو لینده:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (کړې وروځې) تولنومی او (لینده) تولنوم دی. د (کړې وروځې) ترنگ ستاینومیز دی (کړې) ستاینوم او (وروځې) ستایلی دی. بلخوا یو تشبیهي ترنگ هم دی (کړې وروځې) مشبه (لینده) مشبه به او گډ صفت يې (کوږوالی او جوړښت) دی.

د کرو وروځو لینده په لاس بر کنه
کاره غشي د مژگانو سم په نښه
(۳۸۰:۱۰)

● سنگین زړه:

په پورتنی ستاینوم ترنگ کې (سنگین) ستاینوم او (زړه) ستایلی دی. په هنر د پاکوبی چې اغاز گیت کړ سنگین زړه لکه دانه کور و چیت کړ
(۳۸۳:۱۰)

● د عقل لښکر:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (عقل) تولنومی او (لښکر) تولنوم دی. بلخوا یو استعاري ترنگ هم دی (عقل) قرینه (لښکر) مستعارمنه (زور و ځواک) مستعارله

دی.

یکه تاز حسن دې هسې په خپز کړ
چې لښکر مې یې د عقل په گړېز کړ
(۳۸۶:۱۰)

• د عقل پښې:

دا ترڅنگ تولي دی (د) تولویکی (عقل) تولنومی او (پښې) تولنوم دی. د (په زاری
پښې نیول) ترڅنگ یوه گړنه او مانا یې (ډېره زاری او عاجزي) ده.

که هر څو مې په زاری د عقل پښې
نیوې، نه ودرېده لار د ځان په پښې
(۳۸۶:۱۰)

• د ادب شیشه:

دا ترڅنگ ستاینومیز دی (د) تولویکی (ادب) تولنومی او (شیشه) تولنوم دی.

دایره د تحمل شوه باندي تنگه
د ادب شیشه یې وویشته له سنگه
(۳۸۸:۱۰)

• تورې طالع:

په پورتنی ستاینوم ترڅنگ کې (تورې) ستاینوم او (طالع) ستایلی دی. بلخوا، استعاري
ترڅنگ هم دی (طالع) قرینه (تور) مستعارمنه (بد او ناوړه) مستعارله دی.

د عاشق تورې طالع، څه خو وېرېښه
گوندي وکه باندي یار د مهر پېښه
(۳۹۴:۱۰)

• د گلو خرمن:

په پورتنی تول ترڅنگ کې (د) تولویکی (گلو) تولنومی او (خرمن) تولنوم دی.

په پالنگ لکه د گلو خرمن پرېوت
که لوگری په چمن د گلو پرېوت
(۳۹۴:۱۰)

● د مخ لمبه:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکی (مخ) تولنومی او (لمبه) تولنوم دی. بلخوا، استعاري ترنگ هم دی (مخ) قرينه (لمبه) مستعارمنه (د نېکلا او نښايست وړانگې) مستعارله دی.

سرومال زما د مخ په لمبه بس
لکه خس هسې سپڅلي په هر نفس
(۳۹۷:۱۰)

● د زړه لال:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکی (زړه) تولنومی او (لال) تولنوم دی. بلخوا، يو تشبیهي ترنگ هم دی (زړه) مشبه (لال) مشبه به او گډ وصف يې (سوروالی او جوړښت) دی.

د زړه لال د عشق ساز په ترجم کې
خوله په مهر عذر خواه په تبسم کې
(۳۹۸:۱۰)

● لاس په غوږ:

دا ترنگ يوه گرڼه او مانا يې (بېزار، توبه ایستونکی) ده.
د اغيارو له مجلسه لاس په غوږ
شماره خان د يار د مينې په در وږ
(۳۹۸:۱۰)

● د مهر دم:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولوییکې (مهر) ټولنومی او (دم) ټولنوم دی.

چې بې دم ورباندې ډېر د مهر پو کې

بې رحمۍ شلولی زخم بې رفو کې

(۳۹۸:۱۰)

● د سترگو اوبه:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولوییکې (زړه) ټولنومی او (لال) ټولنوم دی. بلخوا، یو

استعاری ترنگ هم دی (سترگې) قرینه (اوبه) مستعارمنه او مستعار (اوبنکې)

مستعارله او وجه جامع بې (جوړښت) دی.

له خسته بې د یارانو کرم بیان څه

په اوبو د سترگو لاس وینځم عیان څه

(۴۰۰:۱۰)

● د امید لال:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولوییکې (امید) ټولنومی او (لال) ټولنوم دی.

چې همای باندې د بخت سایه گستر شو

د امید لال بې روشن په خاکستر شو

(۴۰۲:۱۰)

● د عقل چمبه:

دا ترنگ ټولې دی (د) ټولوییکې (عقل) ټولنومی او (چمبه) ټولنوم دی. بلخوا، یو

استعاری ترنگ هم دی (عقل) قرینه (چمبه) مستعارمنه (واک او ځواک) مستعارله

دی.

مینه نه اوسي د عقل په چمبه کې

پټ سانه نه شي بخری په پومبه کې

(۴۱۰:۱۰)

• میگون حسن:

پورتنی ترنگ تشبیهی دی (می) مشبه به (گون) د تشبیه توری او (حسن) مشبه دی. همدارنگه (میگون) ستاینوم او (حسن) ستایلی دی، په دې توگه پورتنی ترنگ ستاینومیز هم دی. د (آتشی- شونډې) ستاینوم ترنگ کې (آتشی- ستاینوم او (شونډې) ستایلی دی.

چې په مینه د میگون حسن خراب شو
په آتش د آتشی شونډو کباب شو
(۴۱۲:۱۰)

• د وروڅو محراب:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (وروڅو) تولنومی او (محراب) تولنوم دی. بلخوا، یو تشبیهی ترنگ هم دی (وروڅې) مشبه (محراب) مشبه به او گډ صفت یې (جوړښت) دی.

په قیام، که په سجود، که په رکوع دی
و محراب ته یې د وروڅو په رجوع دی
(۴۱۳:۱۰)

• د جمال ډیوه:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (جمال) تولنومی او (ډیوه) تولنوم دی.

په ډیوه یې د جمال په هر پرتو
پروانه په سرومال دی ورته دو
(۴۱۳:۱۰)

• د کینې، غصې لښکر:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (کینې او غصه) تولنومی او (لښکر) تولنوم دی. بلخوا، یو استعاري ترنگ هم دی (کینه و غصه) قرینه (لښکر) مستعارمنه (زور و ځواک) مستعارله دی.

د کینې غصې لښکر په هجوم ټول شو
یک منت د نازنین په غولي غول شو
(۴۱۴:۱۰)

● ګوته په غاښېدل:

دا تر ټرنگ ګرڼه او مانا یې (هېښېدل، حیرانېدل) ده.
د حسرت ګوتې په غاښ کې هندو ګبر
وې یې ګورۍ دا بې جرمه جور جبر
(۴۱۴:۱۰)

● د سپینو اوبنو سیند:

دا تر ټرنگ تولي دی (د) تولویکی (سپینې اوبنې) تولنومی او (سیند) تولنوم دی. د
(سپینې اوبنې) ستاینوم تر ټرنگ کې (سپینې) ستاینوم او (اوبنې) ستایلی دی. د (غم)
غبار) تول تر ټرنگ کې (د) تولویکی (غم) تولنومی او (غبار) تولنوم دی.
ته یې سیند د سپینو اوبنو په مخ باندې
کړه یې زړه د غم غبار تر سیاهی لاندې
(۴۱۶:۱۰)

● د فکر دروازه:

دا تر ټرنگ تولي دی (د) تولویکی (فکر) تولنومی او (دروازه) تولنوم دی. د (فکر)
دروازه لرې کول) تر ټرنگ ګرڼه او مانا یې (پام کول، ځیرېدل، غوړ نیول) ده.
واړه یو ځله آغاږې کړې خبرې
هر یوه کړه دروازه د فکر لرې
(۴۲۰:۱۰)

● د کرم اوبه:

دا تر ټرنگ تولي دی (د) تولویکی (کرم) تولنومی او (اوبه) تولنوم دی. بلخوا، تشبیهې
ټرنگ هم دی (کرم) مشبه (اوبه) مشبه به او ګډ صفت یې (سرول، له غضب او اور
سره ضدیت) دی. د (غضب اور) تول تر ټرنگ کې (د) تولویکی (غضب) تولنومی او

(اور) تولنوم دی. بلخوا، تشبیهی ترنگ هم دی (غضب) مشبه (اور) مشبه به او گډ
صفت یې (کړول، رنځول، له کرم، سوړوالي او اوبو سره ضدیت) دی.

د کرم په اوبو مړ د غضب اور کړه
بېرته وچار وڅه سخ زما په کور کړه
(۴۲۳:۱۰)

● گرمې اوښې:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (گرمې) ستاینوم او (اوښې) ستایلی دی.

د یتیم د گرمو اوښو په گداز پرو
د بېکس و پېچاره په سوز و ساز پرو
(۴۳۰:۱۰)

● د ناز یې:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (ناز) تولنومی او (یې) تولنوم دی.

وې یې وایه ای د ناز په پیو لویه
بسم الله له بسم الله اغازي بویه
(۴۴۱:۱۰)

● د هجر تبغ:

په پورتنی تول ترنگ کې (د) تولویکی (هجر) تولنومی او (تبغ) تولنوم دی. بلخوا، یو
تشبیهی ترنگ هم دی (هجر) مشبه (تبغ) مشبه به او گډ صفت یې (خوړول و
رنځول) دی.

که وایم مه څه ملالېري، ملالېرم
که وایم څه په تبغ د هجر حالېرم
(۴۵۴:۱۰)

● د هجران تاب:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (هجران) تولنومی او (تاب) تولنوم دی.

چې له تابه د هجران بې آب و تاب شو
له خپل زړه سره په دا سوال و جواب شو
(۴۶۴:۱۰)

• د زني سبب:

په دې ټول ترنگ کې (د) ټولويکي (زني) ټولنومي او (سيب) ټولنوم دی. بلخوا، يو تشبیهي ترنگ هم دی (زنه) مشبه (سيب) مشبه به او گډ صفت يې (ښکلا او جوړښت) دی.

• وار و پار خطا کېدل:

دا ترنگ گرڼه او مانا يې (ډارېدل، بوږنېدل) ده.

بې آسيبه سبب د زني ور عطاء شو
په تش بوی سره بې وار و پار خطا شو
(۴۷۳:۱۰)

• د لبانو لال:

په پورتنی ټول ترنگ کې (د) ټولويکي (لبان) ټولنومي او (لال) ټولنوم دی. بلخوا، يو تشبیهي ترنگ هم دی (لبان) مشبه (لال) مشبه به او گډ صفت يې (سوروالی) دی.

لا يې لعل د لبانو درخشان وو
د غمزې تبغ يې تېره په هغه شان وو
(۴۷۸:۱۰)

• د سترگو خار:

دا ترنگ ټولي دی (د) ټولويکي (سترگي) ټولنومي او (خار) ټولنوم دی. همدارنگه يوه گرڼه هم ده او مانا يې (خند، مانع، غماز او رقيب) ده.

چې شاهد د هر شاهد د سترگو خار
لکه گل په منځ نگار په زړه افگار
(۵۰۶:۱۰)

● د غوږو دُر:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (غوږو) تولنومي او (دُر) تولنوم دی.
 بېرته وچار اېسته ترکو دُر د غوږو
 جوهریانو ته د دې دُر په زوږو
 (۵۳۹:۱۰)

● د اُمید کمند:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (اُمید) تولنومي او (کمند) تولنوم دی.
 چې کمند مې ورته اینسی د اُمید دی
 که مې ونيوه ستا فضل غوره صید دی
 (۵۵۸:۱۰)

● لاس اوږدول:

دا ترنگ گړنه او مانا يې (مرسته غوښتل، خیر غوښتل) ده.
 و هر خبز ته چې يې لاس اوږد د آرزو شه
 په آرزو يې د شرف قبول پېرزو شه
 (۵۷۳:۱۰)

● د اُمید پروسه غونچه:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (اُمید) تولنومي او (پروسه غونچه) تولنوم دی.
 (پروسه غونچه) ترنگ ستاینومیز دی (پروسه) ستاینوم او (غونچه) ستایلی دی.
 د نسیم په خېر بېره په باغ زما کره
 د اُمید پروسه غونچه مې په خدا کره
 (۵۷۷:۱۰)

● د هجر رنځ:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (هجر) تولنومي او (رنځ) تولنوم دی. بلخوا، یو
 تشبیهي ترنگ هم دی (هجر) مشبه (رنځ) مشبه به او گډ صفت يې (ځورول او
 کړول) دی.

خاصیت د شفا نه دی ځنې تللی
پرې رغېرې رنځ د هجر پرېستلی
(۵۸۳:۱۰)

● د عشق ژامه:

دا ترنگ تويي دی (د) تولوييکي (عشق) تولنومي او (ژامه) تولنوم دی.
چې ژوولي د عشق ژامو په خوند نه وي
د هغه ژوي به هېچرې خوند نه وي
(۵۸۸:۱۰)

● د سخن دُر:

په پورتنې تول ترنگ کې (د) تولوييکي (سخن) تولنومي او (دُر) تولنوم دی. بلخوا،
تشبيهي ترنگ هم دی (سخن) مشبه (دُر) مشبه به او گډ صفت يې (ارزښت) دی.
خو د زړه په وينو وللي مخ د سخن شي
سرخرويي هومره دُر د سخن شي
(۵۹۳:۱۰)

● د زړه د غوړو دُر:

دا ترنگ تويي دی (د) تولوييکي (زړه، غوړ) تولنومي او (دُر) تولنوم دی.
چې په مياشت شي لکه مياشت يوه دهره
ده د زړه د غوړو دُر هغه خبره
(۵۹۴:۱۰)

● د وروځو لينده:

دا ترنگ تويي دی (د) تولوييکي (وروځو) تولنومي او (لينده) تولنوم دی. بلخوا، يو
تشبيهي ترنگ هم دی (وروځې) مشبه (لينده) مشبه به او گډ صفت يې (کوړوالي
اوجوړښت) دی.

چې به ده لینده د وروځو کره بر کنبه
د حرم هوسو به ځان کره ورته ننبه
(۶۰۶:۱۰)

• د غم غر:

دا ترنگ تولى دى (د) تولوييکى (غم) تولنومى او (غر) تولنوم دى. بلخوا، يو تشبيهي
ترنگ هم دى (غم) مشبه (غر) مشبه به او گډ صفت يې (لويوالى او جوړښت) دى.

له ژړا يې منځ د صبح په لاس وچ کړ
په وفا يې د غم غر له زړه رچ پچ کړ
(۶۱۸:۱۰)

• د اوبنو رود:

دا ترنگ تولى دى (د) تولوييکى (اوبنې) تولنومى او (رود) تولنوم دى.

کله پاڅه کله کنبڼه لارې گوره
د راتلو په رو يې رود د اوبنو گوره
(۶۲۱:۱۰)

• د زلفو دام:

دا ترنگ تولى دى (د) تولوييکى (زلفې) تولنومى او (دام) تولنوم دى. بلخوا، يو
تشبيهي ترنگ هم دى (زلفې) مشبه (دام) مشبه به او گډ صفت يې (جوړښت او
راگيرول) دى.

په څېره چې دام د زلفو د زېب کېږدي
دوباره پکې دانه د فربې کېږدي
(۶۲۵:۱۰)

• اور پورې کول:

دا ترنگ گړنه او مانا يې (يو څه ته شا کول، هېرول، ناپامې) ده.

هسې رنگ به سره لمبه قهر و غضب که
تا به وې چې اور یې پورې په مکتب که
(۱۰:۶۳۲)

● د غم خاورې:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (غم) تولنومی او (خاورې) تولنوم دی. د (غم) خاورې خوړل) گړنه اومانایې (غمېدل او کړېدل) ده.

سیده سترگې سپرې نه وې په هوس ما
بیا خوړلې د غم خاورې پکې بس ما
(۱۰:۶۳۴)

● د غصې غبار:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (غصه) تولنومی او (غبار) تولنوم دی. د (کینې) زنگار) ترنگ تولي دی (د) تولویکی (کینې) تولنومی او (زنگار) تولنوم دی.

د غصې غبار یې لرې له سینې شه
د کینې زنگار یې ورک له آیینې شه
(۱۰:۶۳۵)

● د آزار اور:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (آزار) تولنومی او (اور) تولنوم دی. بلخوا، یو تشبیهی ترنگ هم دی (آزار) مشبه (اور) مشبه به او گډ صفت یې (رنخول او کړول) دی.

د کرم په اوبو مړ د آزار اور کا
په عطا سره خطا زما در گور کا
(۱۰:۶۳۶)

● مرمر لب:

پورتنی ترنگ ستاینومیز دی (مرمر) ستاینوم او (لب) ستایلی دی. همدارنگه یو تشبیهی ترنگ هم دی (مرمر) مشبه به (لب) مشبه او (جوړښتي یورنگي) یې گډ

وصف دی.

خبردار یې په اسرار اهل مکتب شه

له دې بابہ گفتگوی په مرمر لب شه

(۶۳۸:۱۰)

• د سترگو خس / د سترگو خس کېدل:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (سترگو) تولنومی او (خس) تولنوم دی. همدارنگه

یوه گړنه هم ده . مانا یې (خند او مانع) ده.

که د خسو وي رفیب د سترگو خس وي

پناه وشه چې حاکم وي یا عسس وي

(۶۴۱:۱۰)

• د زړه سوي لوگی:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (زړه سوي) تولنومی او (لوگی) تولنوم دی. د (آتشي

آه) ترنگ ستاینومیز دی (آتشي) ستاینوم او (آه) ستایلی دی.

چې به ده آتشي آه کړ له زړه تنگ

د زړه سوي لوگی به شه له هره سنگ

(۶۴۳:۱۰)

• د وصل شربت:

دا ترنگ تولي دی (د) تولویکی (وصل) تولنومی او (شربت) تولنوم دی. همدارنگه

یو استعاري ترنگ هم دی (وصل) قرینه (شربت) مستعارمنه (خوږوالی) مستعارله

دی.

چاچې رنځ وي د هجران په ځان پېڅلی

عاقبت یې دی د وصل شربت خنبلی

(۶۵۹:۱۰)

● مستې سترګې:

دا تر ټرنگ ستاینومیز دی (مستې) ستاینوم او (سترګې) ستایلی دی.

ګوره سره ګلونه سره جامونه د لاله وو

مستې سترګې د شپږ مستو غزاله وو

(۱۰: ۶۷۱)

● بروسې شونډې:

دا تر ټرنگ ستاینومیز دی (بروسې) ستاینوم او (شونډې) ستایلی دی. د (شبنم سپینې

غوتې) تر ټرنگ هم ټولې دی (د) ټولویکې (شبنم) ټولنومی او (سپینې غوتې) ټولنوم

دی. د (سپینې غوتې) تر ټرنگ ستاینومیز دی (سپینې) ستاینوم او (غوتې) ستایلی دی.

بروسې شونډې د غونچې گل خندان شوې

د شبنم سپینې غوتې پکې دندان شوې

(۱۰: ۶۷۷)

● عنبر مویه:

دا تر ټرنگ ستاینومیز دی (عنبر) ستاینوم او (مویه) ستایلی دی. همدارنگه (عنبر) مشبه

به (موی) مشبه او ګډ صفت یې (توروالی او خوشبویي) دی، نو یو تشبیهي تر ټرنگ هم

دی.

له سبزی شوه بنبوه د عنبر مویو

سره لاله یې اننگي وو د خوب رویو

(۱۰: ۶۷۹)

● د شفق پیالې:

دا تر ټرنگ ټولې دی (د) ټولویکې (شفق) ټولنومی او (پیالې) ټولنوم دی.

چې تمامی یې پیالې کرې د شفق

له مستې نه ستوري راغله په حق حق

(۱۰: ۶۸۶)

● د خوښۍ ډيوه:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکی (خوښۍ) تولنومی او (ډيوه) تولنوم دی. د (خوښۍ) ډيوه بلېدل (گړنه اومانایې (خوښېدل، خوښي) ده.

د خوښۍ ډيوه يې بله هسې ځای کره
چې پېره پرې پروانه خوار گدای کره
(۶۸۷:۱۰)

● د زړه رڼا:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکی (زړه) تولنومی او (رڼا) تولنوم دی.

وې يې ورشم هغه شاه د مجلس شمع
په رڼا د زړه وگورم د زړه جمع
(۶۸۹:۱۰)

● لاسونه مښل:

دا ترنگ گړنه او مانا يې (ارمان کول، پښېنایي) ده.

چې به نورو جام په لاس که د عشرت
ده به مښل سره لاسونه د حسرت
(۶۹۰:۱۰)

● د مینې پيالې:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکی (مینه) تولنومی او (پيالې) تولنوم دی.

شاه نوشلې پيايې پيالۍ د مینې
څښي گدا کاسې کاسې د ځيگر وينې
(۶۹۰:۱۰)

● د صبر اور:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکی (صبر) تولنومی او (اور) تولنوم دی. بلخوا، تشبیهې ترنگ هم دی (صبر) مشبه (اور) مشبه به او گډ صفت يې (رنځول، کرول، سختوالی) دی. د (خاطر جمع کېدل) ترنگ گړنه او مانا يې (ډاډمښدل) ده.

وې يې مه کوه وسواس خاطر کړه جمع
کړه د صبر په اور بله د مراد شمع
(۷۰۱:۱۰)

• د روح مرغه:

دا تر ټنگ ټولي دی (د) ټولوييکي (روح) ټولنومي او (مرغه) ټولنوم دی. بلخوا، تشبیهي
ټرنګ هم دی (روح) مشبه (مرغه) مشبه به او گډ صفت يې (الوتل) دی.
که د زوی لږ و ډېر په خوب لارغه شي
الوتو ته ساز د پلار د روح مرغه شي
(۷۰۶:۱۰)

• د گل تاج:

دا تر ټنگ ټولي دی (د) ټولوييکي (گل) ټولنومي او (تاج) ټولنوم دی.
د هر بڼاخ له سره پرېووت د گل تاج
تاج و تخت شو د چمن تاخت و تاراج
(۷۳۱:۱۰)

• د پوزې پرې کېدل:

پورتنی تر ټنگ گړنه او مانا يې (پېغورېدل، پېغورسازېدل، شرمېدل) ده.
څو يې نه کاندې وفا د پوزې پرې
يار د يار د جفا بار دې کله وړی
(۷۳۲:۱۰)

• د مرگ غشی:

دا تر ټنگ ټولي دی (د) ټولوييکي (مرگ) ټولنومي او (غشی) ټولنوم دی.
دم په دم يې زياتېدله بيماري
د مرگ غشی يې خوړلی وو کاري
(۷۳۵:۱۰)

● د اُمید نمر:

دا ترنگ تولي دی (د) تولوييکي (اُمید) تولنومي او (نمر) تولنوم دی.

چې دروېش په بادشاهت د شاه خبر شه

د کرم نعره يې هسک د اُمید نمر شه

(۱۰:۷۴۵)

● ارمان خوړل:

دا ترنگ گرڼه او مانا يې (ارمان کول، پښېانېدل، ارمانجنېدل) ده.

تا چې تېز تېزه سمند د خودرابي

ما د سنا د پرېوتو هله ارمان خوړ

(۹:۲)

● اسماني کاني پرېوتل:

دا ترنگ يوه گرڼه او مانا يې (ناڅاپي په کړاو پرېوتل، په اندېښنو ککړېدل) ده.

نه مې دم قدم په يوه غم کا مخ په لاري

نه اسماني کاني په ما پرېوت څه بلا يم

(۹:۳)

● انگشت نما کېدل:

دا ترنگ يوه گرڼه او مانا يې (رسواکېدل، موخه کېدل، نوم بدي) ده.

څه له کا د حسن لاف صاحب جمال

خود به شي انگشت نماي لکه هلال

(۹:۴)

● د اوسپنو چنې چيچل:

پورتنی ترنگ يوه گرڼه او مانا يې (ستونزې او خواري گالل) ده.

چې د اوسپنې چنې شوې پرې چيچلې

خدايزده پخ کړه، هغه غاښ کومو ترشو

(۹:۶)

• ایمان خوړل:

دا ترنګ یوه ګرڼه او مانا یې (ډېر زیانمنېدل، زیان ګالل، بې ننگه کېدل) ده.
تش ارمان د ستا په مرګ هغو ونه خوړ
چې د دوی د پاره تا دین و ایمان خوړ
(۷:۹)

• بلا پسې کول / کېدل:

دا ترنګ یوه ګرڼه او مانا یې (بې ارزښته ګڼل، بې پروا کېدل، نهیلی) ده. همداسې
(لېمه سپینېدل) ترنګ هم ګرڼه او مانا یې (ډېره ژړا، ډېر ژړل) ده.
ما په یار پسې لېمه په ژړا سپین کړه
یار په ما پسې کوي توره بلا
(۱۳:۹)

• پام په ښو کېدل:

پورتنی ترنګ یوه ګرڼه او مانا یې (پاملرنه، لورپینه) ده.
رښه ! فهم کړې د یار راته په ښو
د رقیب په خرخشو مې کړې په ښو
(۱۷:۹)

• پل کېښوول:

پورتنی ترنګ ګرڼه او مانا یې (روانېدل، پیلول، لاس پورې کول) ده. د دې ترڅنګ
(سینه دوه نیمه کېدل) بله ګرڼه او مانا یې (غمېدل او ځورېدل) ده.
د قلم چاودې سینه ګوره دوه نیمه
هله پل رده د څړه سخن په سیمه
(۲۱:۹)

• پلو لرې کول:
 دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (مخ ښکاره کول، مخ خرگندول او بریندول) ده.
 که یې څوک له مخه لرې که پلو
 د ښایست مخی یې نشته هېڅ پلو
 (۲۱:۹)

• د پندار په آس سورېدل:
 پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (گومان، اټکل، خیال، ځان غولول) ده.
 ماته عین په سور مخ، مختور لیده شي
 د پندار په آس سوره له ځانه خوښه
 (۲۱:۹)

• تشې شلوميې شاربل:
 دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (بې گټې کار کول، بې پایلې کار کول) ده.
 هغه تشې شلوميې شاربې سرخوړی کا
 چې ښادي غواړي بې غمه بې منته
 (۲۵:۹)

• پر تندي اور بلول:
 پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (غم گالل، کړاو زغمل، په غم ککړول) ده.
 زه د شمعي په څېر اور په تندي بل کړم
 ته د صبح په څېر خاندې له غروړه
 (۲۶:۹)

• پر تور سپین اړول:
 دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (ځورول، رېرولو ته پلمه لټول) ده.
 ډېر مې ماږوه په تورو سپین صنمه
 چې خوني به په خپل ځان یم ستا له غمه
 (۲۸:۹)

• ځان اورته اچول:

پورتنی تر ټنگ یوه گړنه او مانا یې (ځان غمول، کړول، رپرول) ده.
عاشقي په اختیار نه کېږي هوسیار شه
ځان و اور ته اچول اختیار د چا دی
(۳۸:۹)

• پر ځان بلا کېدل:

دا تر ټنگ یوه گړنه او مانا یې (ځان ته غم کېدل، ځان ته غم کتل) ده.
د دانې په طمع بند ازاد مرغه شي
زر به ستا په ځان بلا شي دا ستا طمع
(۳۹:۹)

• تر ځان تېرېدل:

پورتنی تر ټنگ یوه گړنه او مانا یې (بلهاري، سر بندنه، قرباني) ده.
زه و یار ته تر ځان تېر یم
دی و ماته په عناد
(۴۰:۹)

• ځان جهان ځنې نه درېغول:

دا تر ټنگ یوه گړنه او مانا یې (قربانېدل، سر بندنه) ده.
هېڅوک به درېغ نه کا ځنې ځان جهان په صبر
و ویني که دا حسن و جمال دلجوی د ستا
(۴۱:۹)

• ځان شمارل/ شمېرل:

پورتنی تر ټنگ یوه گړنه او مانا یې (ځان په څه کې گڼل، راوستل، د ځان دریغ ټاکل)
ده.

د خلوت له عزیزانو مې زړه تور شه
ځان مې وشپاره د ترکو په کندی بیا
(۴۵:۹)

● ځان غټول:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (تعظیم، ځان لوی گڼل) ده.
چې د دین دانایي نه لرې په زړه کې
بپهوده ځان غټوي په خوله یې پوه
(۴۶:۹)

● ځان کوتل:

پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (ځان وهل، ځان حلالول، ځان وژل) ده.
دا د عشق طاعونی رنځ به یې ارمان شي
که د زهد ځان کوتلی شي ژوندي بیا
(۴۸:۹)

● ځان مړل:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (ځان نږدې کولو ته پلمه لټول، ځان نږدې کول) ده.
هېڅ شفقت زما د یار په رقیب نه شته
محض مړي پورې ځان زما په نښو
(۴۹:۹)

● ځان ورکول:

پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (بلهارنه، ځان قربانول، فناکول، له ځان بې خبره
کېدل) ده.

په هوی پسې د نس سر هوا مه څه
ځان به ورک کړې لکه برق په دا شتاب
(۵۰:۹)

- خاورې پر تندي لوستل (لونل):
دا ترنگ يوه گړنه او مانا يې (درناوی کول، د يار د در د خاورو قدر کول) ده.
پرېواته د رقيبانو په سر کاني
ما چې خاورې ستا د در په تندي لوستې
(۶۴:۹)
- خپرې څټل:
پورتنی ترنگ يوه گړنه او مانا يې (گوانس کول، ډارول) ده.
عاقبت د عشق زمري راباندې ترپ کا
چې څټلې يې مدام راته خپرې
(۶۶:۹)
- خره خسي کول:
دا ترنگ يوه گړنه او مانا يې (بې گټې او خوشې کار کول، چونگبې نالول) ده.
ډېر مې خره خسي کول وکړه يوه نه شوم
ریش کنده، جامه پاره له لپوتوبه
(۶۷:۹)
- خوب ليدل:
پورتنی ترنگ يوه گړنه او مانا يې (له خيال سره لوبېدل، سوچونه کول) ده.
د دنيا هوئ هوس د خوب لیده دي
چې خوب وړی شي راوينس، نه شي بيا هېڅ
(۷۰:۹)
- د خولې خوند وړانېدل:
دا ترنگ يوه گړنه او مانا يې (خوله بې خونده کېدل، خپه کېدل، اړېکي شلېدل) ده.
د جهان چې د خولې خوند په لباس وړان شه
پرې لذت زهر، زقوم دی د اخلاص
(۷۳:۹)

• دم ختل:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (ساه ختل، چپ کېدل، گونگېدل، مړ کېدل) ده.
چې یې دم له غمه نه خپړي په عشق کې
خو حیران د عاشقانو په ژوندون یم
(۸۱:۹)

• دم وهل:

پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (څه ویل، نظر څرگندونه، گيله گول، خبره کول) ده.
په یوه نفس حباب له بحرې بېل شه
نه شته هېڅ په دم وهلو کې بهبود
(۸۱:۹)

• دندان سپینول:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (خندا، خندل) ده.
د حیا په کور مې واوري بلسی
په خندا چې راته سپین کاندې دندان شوخ
(۸۲:۹)

• رنگ تېبېدل:

پورتنی ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (بیکه کېدل، خجالت کېدل) ده.
په لیده مې د یار وتبستي رنگ هسې
لکه نور په کتان لگي د مهتاب شوخ
(۸۷:۹)

• زړه وړل:

دا ترنگ یوه گرڼه او مانا یې (مینېدل، زړه بایلل) ده.
نه به ترکو وړی زړه راشي په لاس
نه به مړي شي د گور بېرته ستانه
(۱۴۳:۹)

● زړه یخول:

پورتنی ترنگ یوه گړنه او مانا یې (ارمان وتل، کسات اخیستل) ده.
لکه ته کوي د بل په مرگ اخ اخ
ستا په مرگ به هسې زړه کاندې څوک یخ
(۱۴۸:۹)

● ژبه خوړول:

پورتنی ترنگ یوه گړنه او مانا یې (پستې او خوړې خبرې کول، ښه خوی) ده.
دا رموز کا د یار خط په ماته ژبه
چې خوږه کړه نن ساعت په ماته ژبه
(۱۵۰:۹)

اخځونه

- ۱ - رښتین زېور، زرغونه (۱۳۸۲ ل) پښتو نحوه. پېښور، ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز.
- ۲ - رښتین، صدیق الله (۱۳۷۷ ل) د پښتو ادب تاریخ. پېښور، ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز.
- ۳ - رښتین، صدیق الله (۱۳۸۳ ل) د پښتو اشتقاقونه او ترکیبونه. پېښور، ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز.
- ۴ - روهي، محمد صدیق (۱۳۶۰ ل) ادبي څېړنې. کابل، د لوړو او مسلکي تحصيلاتو وزارت.
- ۵ - زېور، زېورالدين (۱۳۸۶ ل) ادبتاریخ (منځنۍ دوره). پېښور، ساپي د پښتو څېړنو او پراختیا مرکز.
- ۶ - زیار، مجاور احمد. (۱۳۸۴ ل). پښتو پښویه. پېښور، دانش خپرندویه ټولنه.
- ۷ - زیار، مجاور احمد (۱۳۸۹ ل) پښتو بدلېچ یا پښتو شعر څنگه جوړېږي؟ پېښور، دانش خپرندویه ټولنه.
- ۸ - سنگروال نیازی، شهبسوار (۱۳۷۵ ل) د پښتو ادبیاتو معاصر تاریخ. پېښور، دانش خپرندویه ټولنه.
- ۹ - صمیم، محمد آصف (۱۳۷۸ ل) د لرغونې شاعری گړنې. جرمني، د پښتني فرهنگ د ودې او پراختیا ټولنه.
- ۱۰ - مومند، عبدالحمید (۱۳۸۳ ل) کلیات. پېښور، دانش خپرندویه ټولنه.
- ۱۱ - هاشمي، سید محی الدین (۱۳۸۱ ل) ادبپوهنه. پېښور، د اریک د گرځنده کتابتونو اداره.
- ۱۲ - هاشمي، سید محی الدین (۱۳۸۳ ل) د پښتو ژبې لنډ گرامر. پېښور، د اریک د گرځنده کتابتونو اداره.
- ۱۳ - هېوادل، زلی (۱۳۷۳ ل) په هند کې د پښتو ژبې اوادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه. لاهور شرکت پرنټنگ پریس.

۱۴ - هېوادم، زلمی (۱۳۷۹ ل) د پښتو ادبیاتو تاریخ (لرغونې او منځنۍ دوره). پېښور،
دانش خپرندویه ټولنه.

مننه او کور وداني

د افغانستان ملي تحريک د هېواد پال او فرهنگپال شخصيت ښاغلي (الحاج وحيد الله وليزي) څخه د زړه له تله مننه کوي چې د دې اثر چاپ ته يې اوږه ورکړه. ملي تحريک وياړي چې د علمي اثارو د چاپ لړۍ يې پيل کړې ده. دا لړۍ به دوام لري. موږ له ټولو درنو هېوادوالو څخه په خورا درنښت هيله کوو چې په خپل معنوي او مادي وس د کتابونو د چاپ دا لړۍ لا پسې وغځوي.

يو ځل بيا ددې اثر له ليکوال او چاپوونکي څخه د زړه له تله مننه کوو چې ددې اثر د ليکلو او چاپولو جوگه شول.

په فرهنگي مينه

د افغانستان ملي تحريک